

MYSORE COTTON CONTROL BILL, 1963.*(Introduction.)*

Sri G. NARAYANA GOWDA (Minister for Agriculture).—I beg to introduce the Mysore Cotton Control Bill, 1963.

Mr. SPEAKER.—The Bill is introduced.

MYSORE IRRIGATION BILL, 1963.*(Motion to consider—Debate continued.)*

Sri S. SIVAPPA.—I just want to know whether this maintenance cess is in addition to irrigation cess which is already there as also betterment levy and wet assessment.

Sri VEERENDRA PATIL (Minister for Public Works).—Maintenance cess has nothing to do with betterment contribution and water rate. This cess is only to meet the expenditure for maintaining the irrigation works.

Sri S. SIVAPPA.—May I know the anticipated income from this maintenance cess?

Sri VEERENDRA PATIL.—It depends upon irrigation acreage. It is at the rate of Rs. 5 per acre.

Sri S. SIVAPPA.—You must have some figure as to what would be the revenue out of this cess.

Sri VEERENDRA PATIL.—I cannot say off-hand what will be the revenue. I will have to find out the total acreage under irrigation and then calculate on that basis. If he wants correct information, I would supply. But off-hand I cannot give it.

Sri S. SIVAPPA.—Does it apply only to wet area which is going to be irrigated in future or to the existing areas also?

Sri VEERENDRA PATIL.—This maintenance cess would be collected only from the landholders who are going to be benefited by the irrigation works.

Sri S. SIVAPPA.—That is in future?

Sri VEERENDRA PATIL.—I shall read out the relevant clause. Clause 44 says:

“That State Government shall levy a maintenance cess at rupees five per acre per annum on all lands in the area benefited by any irrigation work maintained by the State Government, the Tungabhadra Board or a Taluk Development Board.”

The beneficiaries will pay this maintenance cess and not others.

† Sri S. SIVAPPA.—That means that land which is already irrigated will also have to pay cess. I oppose this Bill.

ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಾನು ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳೆಲ್ಲ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಕಾನೂನಿನ ಅಗತ್ಯ

ಎದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ನಿಯಮಗಳರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಏಕರೂಪತೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀರಾವರಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುವ ರೈತರಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಐದು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳ ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಹೊರಗಡೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಇತರ ಅನೇಕ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರು. 'ಸ್ಯೂಲು, ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳ ಫೀ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೂ ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ತರುವ ಬದಲು ಅಲ್ಲಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯ ದರವನ್ನು ಏರಿಸಿ ಏದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಅದಾಯ ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀರಾವರಿ ಕಾನೂನು ತರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನೀರಾವರಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಕರೆಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಮರ್ಥನೆ ಇದೆ ?

ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನೋಡುವುದಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ 30 ಸಾವಿರ ಕೆರೆಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಿವೆ. ಈ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಕೂಡ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಾವರಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ಕೆರೆಗಳಿಂದ, ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಕಡೆಗಳಿಂದ ರೈತನಾದವನು ತನ್ನ ಭೂಮಿಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜಮೀನಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪುನಃ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಅನುಪಯೋಗವಾಗಿ ಅದಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಭೂಮಿಮೇಲೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೇ ? ಯಾವಾಗಲೂ ಭೂಮಿಯ ಅದಾಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯ ಹಿಡುವಳಿಯಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ; ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮಗಿದ್ದಾಗಿ ಕೇವಲ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕವರಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಭೂಮಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಶೇಕಡ ನೂರರಷ್ಟು ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಫೀ ಯೆಂದು ಬೇರೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪಾಪಕೃತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವತ್ತು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂಥ ಅನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕ ಯೋಧನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳಾದರೂ ಏನು ಇವತ್ತು ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೇಕು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಜೀವಕಳಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವನು ಅವನು, ದೇಶದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂಥ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೇ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಗಲಿರುಳು ಕಾಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತನೇ ಇವರಿಗೆ ಜೀವಕಳಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿದು ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಆವಲಂಬಿಸಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಂತಹವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮರಾಠೆ ಯಾದರೂ ಏನು ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯೋಧನಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದು ದೇಶದ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಹೌದು. ಅಷ್ಟೇ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ರೈತನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟು ಇದುವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಬಹುಮಾನವಾದರೂ ಏನೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇವರಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಆಧಾರವಿದ್ದರೆ ಕೊಡಲಿ. ಶೇಕಡ ನೂರರಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅನ್ವದಾತನಮೇಲೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲವೇ ? ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಅವನ ಚೆಲ್ಲಾಟ. 365 ದಿವಸಗಳೂ ಬೆವರನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ಅವನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಇವರ ಗತಿಯೇನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

(SRI S. SIVAPPA)

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ರೈತನಾದವನು ನಿಜವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಕಂಪಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಯಿಲ್ಲ. ರೈತನ ಮಕ್ಕಳಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ಕರುಣೆ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಒಟ್ಟು ಕೊಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳುವುದು, ಅವನಿಂದ ಒಟ್ಟನ್ನು ಗಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವುದು, ಇದು ಇವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವೇ? ಅವನ ಒಂದು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇವರಲ್ಲ ರೇನು ಮಾತ್ರ ಕರುಣೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸರ್‌ಥಾರ್ಜು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 75 ಭಾಗದಷ್ಟು ಜನ ಸರ್‌ಥಾರ್ಜು ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಭೂಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಇನ್ನು ಈ ಸರ್‌ಥಾರ್ಜು ಮತ್ತು ಅದರಮೇಲೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತಂದಿರುವ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ರೈತನಾದವನು ಮತ್ತೆ ಎಕರೆಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನು ಅವರ ಒಂದು ಭಂಡತನವೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವೇನೆಂದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೂ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ. ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕಿಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಈಗ ಮರುಚಿನ್ನಾದವನು ಸಮಯವೆಂಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಹೇಳಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ಒಂದು ವಾರ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಎಂತು. ವಾಹನಗಳ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಜನಗಳಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವ ಕಾನೂನು ನಿನ್ನೆ ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಇವತ್ತು ಎಕರೆಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಗೋಸ್ಟರ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗೆ ಈ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೀರಿ, ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅದಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತ್ಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಅಂದಾಜನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರ.....

† ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯೆಂದು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾದುದು ಅಲ್ಲ. ಇದು ಹೊಸದೂ ಅಲ್ಲ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಈ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಜ್ಞಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆರೆಯ-ಕೆಳಗಿನ ಜಮೀನಿಗೆ 3 ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕಂಪಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ರೈತರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಗೋಸ್ಟರ್ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇವಲ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಎಂದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ನೀರಾವರಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ತಪ್ಪೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರಾರುವಾಕಾದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಆಧಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ತದಮಾಡಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಈಗ ಎಕರೆಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ವಿಧಿಸುವುದರಿಂದ ಸುಮಾರು 25 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಇರಿಗೇಷನ್ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು 1 ಕೋಟಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವರಮಾನ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ರೂಪವಾಗಿ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮೇಂಟೆನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದೇನೂ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯೆನೂ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ತಿವಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ವರಮಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೂ ಕೇವಲ 1 ಕೋಟಿ 25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತದೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಎಂಬುದು ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಕೋಟಿ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ರೆಕ್ಕಾಕೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ 3 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದ್ದುದನ್ನು 5 ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು

ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದು ಬಂದಿತು. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಜನಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ದೇಶದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ, ವರಮಾನತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯದಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರಕುವ ಹಾಗೆ ಏನೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಹಾರಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 2 ಕೋಟಿ 40 ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಮೇಲೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹಣ ವ್ಯಥಾ ಪೋರಾಗುತ್ತಿರುವುದೇ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆದು ಕೊಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತನಾದವನು ತಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ತರಹ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಗಳೂ ಸಹ ರೈತರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆಯಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲ್ವಿಚರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮೊಸವಾಗಿ ಈ ಸೆನ್ಸನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದೇನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ತೆರಿಗೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುರ್ವ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದು, ತಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದೇ ದಾರಿ, ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿಯಾದರೂ ರೈತರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುವ ಮನಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದುರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ತೆರಿಗೆ ಬಾರವೇನೋ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಶೇಕಡಾ ನೂರರಷ್ಟು ಸಂಭಾರ್ಜ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದಂಥ ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಿಜವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಮನೋದಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ಒಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ. ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಕರ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿ ನ ದಿವಸ ಈ ಮನೋದೇ ಬಂದಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆಯಭಾರ ರೈತರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಮನೋದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

2-30 P.M.

ಹೋದ ವರ್ಷ ಸರ್ಧಾರ್ಜ್ ಮುಖಾಂತರ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಸುಮಾರು 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಭೂಮಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉತ್ತು ಅನ್ನ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ರೈತನಿಂದ ದಂಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಹೋದನಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮ ವಾದವೇನು? ಸರ್ಧಾರ್ಜ್ ಹೊರಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ರೇಷಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಚಂಡ ಹೋರಾಟ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಯು. ಪಿ. ಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಧಾರ್ಜ್ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ನೆವದಲ್ಲಿ ಸೆನ್ಸನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಮನೋದೇಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮೇಲೆರುವ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಪುನಃ ಹೊಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಒಂದು ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆನ್ಸನ್ನು ಸರ್ಧಾರ್ಜ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಈ ರೀತಿ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೊರ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ರೈತ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯ ಹವ್ಯಾಸವೇ ಬೇಡ, ಈ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇದರ ಕಷ್ಟವೇಕೆ ಎಂದು ಅದರ ಕೈಯನ್ನೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವ, ಕೊರತೆ ಇರುವಾಗ, ಹೊರಗಡೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸುರಿದು ಆಹಾರ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ರೈತನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ಪಾದನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವನು ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಆಕರ್ಷಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ನುವೆ ಬದಲು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಏಕಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಬೇಕು, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾರತ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳೂ ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲೆ ಅಡಿದರೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು; ವ್ಯವಸಾಯ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರಧಾನ ಪುಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಶಾಖೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ, ಯೋಗ್ಯತೆ, ಮರ್ಯಾದೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಬರೀ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತಿನಿಂದ ಕೃತಿಗೆ ಇಳಿಯಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯತಃ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾಯ್ದೆ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರಿ ಭಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲೆ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರೈತರಿಗಿರುವ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಮುಖಾಂತರ ತಾವು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಅಂತ ಏನೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತೂಗಿಡಬೇಕು. ಈ ನೀರಿನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕನಾರ್ ಅಫೀಸರು, ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಇರಿಗೇಷನ್ ಅಫೀಸರು, ಇಕ್ಯಾಡಿ, ಪೆನಾಲ್, ಇಕ್ಯಾಡಿ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ. ಇವತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಅಂಕಿಂಪ್ಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಶೇಕಡ 38 ಭಾಗ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಿದೆ; ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 28 ರಷ್ಟು ಭಾಗ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಇದುವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 8ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನೀರಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಿದ ಪ್ರದೇಶ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ 10 ರಷ್ಟು ನಾದರೂ ಮುಟ್ಟುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ? ಈ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನದಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಸರಕಾರ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ? ತಾವು ಕೃಷ್ಣ-ಗೋದಾವರಿ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ ನದಿಯಿಂದ ಕೇವಲ ಸುಮಾರು 600 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕಂಥಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ 1,000 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಬರಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವರು ನಮಗೆ 600 ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಹೀಗೆ ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಹೊಳೆಗಳು ಅಂದರೆ ಕೃಷ್ಣ, ಗೋದಾವರಿ ಮಾತ್ರ. ಈ ಎರಡು ಹೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಇರತಕ್ಕಂಥವು ಸಣ್ಣವು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಾತು ಇರಲಿ. ಈ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೃಷ್ಣ ಗೋದಾವರಿ ಪ್ರತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಈ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಇಂದಿರು ಸರಕಾರದವರೊಡನೆ ಸಂಧಾನದ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಭಿರಾಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಒಂದು ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಇರಿಗೇಷನ್ ಮಸೂಮೆಗೂ, ಕೃಷ್ಣ ಗೋದಾವರಿ ನೀರಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಎಂದು ತಾವು ಕೇಳಬಹುದು. ಈ ನೀರಾವರಿ ಮಸೂಮೆಯನ್ನು ತಂದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ನೀರನ್ನೇ ಒದಗಿಸಿ ಪೇಟಾನ್ ಸೆಸ್ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನು? ಹಿಂದೆ ಪಾಳೆಗಾರರು ಯಾವ ಸೆನ್ನುಗಳನ್ನೂ ಹಾಕದೆ ಸಹಸ್ರಾರು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೂ ಈ ನೀರಾವರಿ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು, ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕೆಯಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳ

ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 5 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಂಟಿನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಮೇಲೆ ಎಂಥ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಮೇಂಟಿನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಜನಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮನೂಬೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 70 ಕ್ಕಾ ಜುಗಳಿವೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಮನೂಬೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಆತುರಆತುರವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಸಾಗಬೇಕು ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ಸಾಹ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಲಂಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅನೇಕ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ನೂತ್ನವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಸಿ ಪುನಃ ಈ ಸಭೆಗೆ ತರಲಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಮಾತತ್ತ್ವ ಕಲಂಗಳಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಇದು ಪಾಸಾಗುವುದು, ವಿಧಾನವಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದು ಮುಂದಿನ ಸಭೆಗೆ ಬರಲಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಮೇಂಟಿನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ಸನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರ್ರೆಡ್ಡಿ (ಮುದ್ದೆ ಬಿರ್ಕಾ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಹತ್ಯವಾದುದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಹಾರದ ಕೊರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಟಂಟಿಫಿಕ್ ಆಗಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ—ಯಾವ ರೀತಿ, ಯಾವ ತರಹ ಇರಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಂದು. ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಹಾರದ ಪರಿತ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರತು, ರೈತರಿಗೆ ಸೆಸ್ ರೆಮಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಬಡ್‌ನ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವೂ ಭಾರವಾಗದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆವರಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ತಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ field canals ತೆಗೆದು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ನೀರಾವರಿ ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ field canals ಆದರೆ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನಗಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವತ್ತು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ maintenance charge ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಲೂ ಕೂಡ maintenance ಗಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? Maintenance ಬರ್ಚು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಕಾರಣ ಈಗ maintenance cess ಬೇಡ, ಅಥವಾ betterment levy ಬೇಡ, irrigation cess ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನೀರಾವರಿಯೇ ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀರಾವರಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಂಥ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲು 50-100 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು. ಇವತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್ (ಮೂಡಿಗೆರೆ).—ಎಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎಷ್ಟು yield ಬರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರ್ರೆಡ್ಡಿ.—ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ wet land ನಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳಿಂದ ಯಾರು ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಅಣ್ಣೇ ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಹೇಟೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು. ಇವತ್ತು ಒಂದು ನಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕೂಡ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಅಂಥ ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಮೆ ಬರಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲ field channels ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ರೈತರನ್ನು ಹೀನಸ್ಸೀತೆಗೆ ಒಯ್ಯುವಂಥ ಮಾತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ದೂರವಾದುದು. ಕಾರಣ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ನೀರಾವರಿ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ, ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು initiative ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರಬೇಕೆ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ discourage ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಕ್ಕಾ ಜುಗಳು ಹೀಗೆ ಇವೆ. power ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಹೊರಬಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರಡ್ಡಿ)

ಕೆಲವೊಂದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾದರೆ crop pattern ಕೂಡ ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವಂಥ ಕ್ಲಾಜಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತದೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳೆಗೆಯಲ್ಲ ಬೆಳೆಯು ವಂಥ ಬೆಳೆಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ fail ಆಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿವೆ. ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಅಥವಾ ಕಮಿಟಿ ಇರಬೇಕು. ಆ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿದನಂತರ ಆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಎಕರೆಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ maintenance cess ವಿಧಿಸುವಂಥ ಕ್ಲಾಜಿದೆ. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವ ಪ್ರದೇಶ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ 100 ಎಕರೆ, 200 ಎಕರೆ, ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನ ರೈತರು ನೀರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಒಯ್ಯುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರನ್ನು ಓಯ್ದರೆ ಹೊಲ ಕಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಭೂಮಿ saltish ಆಗಿ irrigation fail ಆಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ವಿಧಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಆಳ ಪಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುವ ಸಂದರ್ಭವಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾವ ರೈತ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನನ್ನೂ ಇದರಿಂದ exclude ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಾಗ ಆ ಏರಿಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕೆರೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವಂಥ ಜಮೀನಿನ ಶಕ್ತಿ ಏನಿದೆ, ನೀರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆನೇಕ ವೇಳೆ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಆಯ ಕಟ್ಟಿನ ನಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಣೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಆಯಿತು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನಂತರ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವ ಪ್ರದೇಶವೇನಿದೆ ಅದು ನೀರಾವರಿಗೆ ಸರಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಿಜಾಪುರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವೊಂದು ಕೆರೆಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ರೈತರು ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೂ, ಇಂಜಿನಿಯರೂ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು saltish ಆಗಿ ಭೂಮಿ ಕೂಡ ಕಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಜಮೀನಿನವರೆಲ್ಲ ನೀರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ tax ಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

Canals ಹೋಗುವಾಗ culverts ಆಗಲೇ, bridges ಆಗಲ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನಂತರ ಅಲ್ಲಿ culverts ಮತ್ತು bridges ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ರೈತರಿಗೆ ನಾರ್ವೈದು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಂಥ ಸಂಭವವಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಾವು ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ಒಯ್ಯುವಾಗ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ causeway ಮತ್ತು bridges ಎಲ್ಲ ಆಗತಕ್ಕವೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಏನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ದೇವಯ್ಯ (ಮಂಡ್ಯ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆಯಾ ಸ್ಥಾನತದ ರೈತರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನೂ, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕವರಿಗೆ ಏನೇನು ಶೋಧನೆಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೆಟ್ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಈ ಮನೂದೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ರೈತರು, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ತಲೆ ಬಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಯಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಒಗ್ಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಲೆಡೆಶಿಪುರ್ವಕವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂತಲೂ ಕೂಡ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷರಾಗಿರತಕ್ಕ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತಹವರು ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಂತಹ ವಿಧಾನ ಸಾಧ್ಯ ಮುಂತಾದ ಕಷ್ಟದ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅನುಭವ ಇದೆ, ನೀರು ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಇದೆ, ಭೂಗುಣ ಎಂತಹದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಇದೆ, ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅವರು ದಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸರ್ವಿಲೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ 1940 ರಿಂದಲೂ ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲೇ ವಾಸವಾಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರ ನಾನು, ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ನಾನು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ಕಟ್ಟಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲಾ ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ಮರೇರಿಯಾ ಹೆಚ್ಚಿ ಅನೇಕ ಜನಗಳ ಸತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಗ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಆ ರೀತಿ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ, ನೀರು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟರು, ಯಾವಾಗ ಮರೇರಿಯಾದಿಂದ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಾ ಬಂದರೋ ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿಸರ್ವ್ ಕಳೆದು ಎರಡು ಫಾರ್ಮ್‌ಗೆ ಆಚೆಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು ಅಲ್ಲದ ಮುಂದೆ ಕೂಡ ಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು, ಆಗ ಆಯಾಯಾ ಊರಿನ ಜನ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಹಾಗೆ ಅನುಭವದ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕೋಟಾನುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆ ವಿಷಯ ಬಂದಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆರೆ ಆಗಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿ ಆಗಲಿ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಲಕ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಎಕರೆಗೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಡಬಹುದು, ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗಲೇ ನಮೂದು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲಾ ಬಂದಾಗ ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ನಮೂದಿಸಲಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬರ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನಕಾಪ ಬಂದರೆ ಮೇಲಿನವರು ನೀರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅಕ್ವೇರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಹೇಳಿದರೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶ ನುಡಿಯ ಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಒಂದು ಖಾಯಂ ಆದ ಕಾಲುವೆ ಆದಮೇಲೆಲೂ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಆ ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು, ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ. ಪಾರ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಹೊಡೆದಾಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸಹ ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿದರೆ ಖರಾಬು 6 ಗುಂಟೆ ಜಮೀನು ಇದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹದಕ್ಕೆ ಈಗ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕಾಲುವೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನಾಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿ ನೀರು ಕೊಡುವೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕೊಟ್ಟ 5-10 ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ನೀರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ನಾಲೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಂಡ್ಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ 9 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನವರಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರು ಎಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ದೇವಯ್ಯ)

ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವ ಬೆಳೆ ಇದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಆ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಇಡಬೇಕು, ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಾಗ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಈ ತರಹ ಈ ಮನೂವೆ ಯಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಡೆ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅವರ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೈತ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದರೆ, ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿ ಯಾವಾಗ ಅಗ್ಗುವಾಗುತ್ತದೆ ಆ ದಿವಸ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಎಷ್ಟೇ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಬತ್ತ ರಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ರೈತ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದೀತೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಆರೋಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕ ಬೇಕು, ಆ ರೀತಿ ಹಾಕುವಾಗ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಅನುಭವಸ್ಥರನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಅನುಭವಸ್ಥರು ಯಾರಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದರಲ್ಲರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ, ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅನೇಕ ರೋಪದೋಷಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಅವನ್ನು ಸಂಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri M. Y. GHORPADE (Sandur).—Mr. Speaker Sir, the Hon'ble Leader of the Opposition spoke with considerable emotion and some anger against this Bill. Unfortunately, he did not take the trouble of going into details and offering constructive suggestions on the details contained in the Bill. He seems to have been angered by the fact that there was some increase in taxation. That was sufficient for his speech. I feel Sir, that this is an important Bill and I agree with the Leader of the Opposition to the extent he says that whatever we might do in such matters must be on very scientific basis and after careful consideration. I naturally support his suggestion that it should be referred to a Joint Select Committee and I go a step further and say that the State Government should appoint a high powered Irrigation Commission to go into all aspects of this problem of Irrigation and taxation of irrigated lands in Mysore State. I think that such a step is long overdue. It has been done in the neighbouring State. For instance, Maharashtra has appointed a very high powered body of Irrigation Commission which gave a report of considerable merit which would help the Government there in formulating policies on irrigation on a very realistic scientific basis. I think it is high time that we in Mysore also, without wasting any further time, appoint an Irrigation Commission which will go into all aspects on a scientific basis.

The Bill before us refers to construction, maintenance and regulation of irrigation works. It contemplates the taking over of irrigation works for maintenance over a period of years. That is the intention of the Government. The idea is all tanks above 10 acres ayakut is to be taken over by the Government. It is also said in the Bill that there are 23,000 tanks with more than 10 acres atchkat, the total area irrigated being 11 lakhs of acres. Here, I would only like to point out that the Kondajji Basappa Report contemplates that all tanks below 200 or 250 acres of ayacut should be managed and maintained by the local bodies.

3-00 P.M.

I would only suggest to Government to see that anything we do in this Bill does not conflict or go against the trend in the Kondajji Basappa Report.

The next important point in this Bill is for provision of adequate maintenance. It has been stated in the Bill that the maintenance cess will be Rs. 5 per acre. I would only ask certain clarifications from Government. I would be very happy and I am sure the House would be very much interested to know from Government if Rs. 5 per acre along with the water rate that is already being charged, is this sufficient to cover the interest charges and the annual recurring expenditure for the maintenance of these works. We would like to have concrete figures from Government as to what it thinks is required to meet the annual interest charges on the irrigation projects and annual recurring expenditure on maintenance and whether maintenance cess of Rs. 5 per acre in addition to the water rate that is being charged, how it compares with Government's own assessment of the actual requirements, is something which the Honourable Minister should place before this House.

Another point is what according to Government is the maintenance per acre of Ayacut that is required, the average. Let them give concrete figure that so much is required per acre of ayacut for adequate maintenance. The word 'adequate' is important. Because it is a well known fact, it is a fact that has been admitted by Government and therefore I have no hesitation in repeating it that more than 50 per cent of the tanks in Mysore State are in disuse. It is also well known that what the Government to-day is spending on the maintenance of these minor irrigation works is far from adequate and it is my feeling, I am almost very clear in my mind about this, that if this state of affairs is allowed to continue for another 5-10 years, not 50 per cent but 90 per cent of the minor irrigation works will be in disuse. Therefore, it is a very serious matter and we would like statistics from Government as to what is the average amount spent by this Government on maintenance of these works for the last five years, how much does it work out per acre of ayacut and how much Government thinks ought to be maintenance expenditure for adequate maintenance.

I have already referred to the Irrigation Commission Report of Maharashtra. I do not go into it in detail; but I would just like to place before this House the conclusion arrived at by the Irrigation Commission recently, that is, in 1962. They have come to the conclusion that Government should make a scientific assessment of what are the charges to be covered from this irrigation taxation. For instance, interest charges should be No. 1. No. 2 is the amount required for maintenance. These two, according to the Report, they feel, should be covered by the consolidated water rate. No water rate separate, then maintenance cess; irrigation cess and so on. All these things should be rationalised and we should levy a consolidated water rate to meet the interest charges and the maintenance expenditure. I am not

(SRI M. Y. GHORPADE)

suggesting that in all cases Government may be able to levy an amount equal to the maintenance expenditure. Government can decide to subsidise to some extent but that too it must be decided on scientific basis, how much we can take from the ryots by way of water rate, how much Government is going to subsidise. Then the question of betterment levy. It is felt that something should be taken to cover the unearned increase in land values, depreciation and to set apart some amount for extension of irrigation facilities to other ryots. According to the approach of the Commission, a certain percentage of the gross income of the ryots should be the limit; these people have said that 5 to 10 per cent of the gross income of the ryots should be taken by way of water rate and betterment levy to cover all these things. Whatever the percentage, the important thing is a scientific assessment. The important thing is to come to a definite conclusion as to what the water rate should be and what are the items of expenditure which are to be covered. Once Government comes to that conclusion that so much should be the water rate, so much is required for maintenance, I think that would be a very major step in putting minor irrigation projects on a sound footing.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Does the Hon'ble Member mean to say that 10 or 8 per cent covers betterment levy also. 1

Sri M. Y. GHORPADE.—No. According to the Irrigation Commission, 5 to 10 per cent should be the water rate which covers interest charges, and which covers also recurring annual expenditure and according to them, the betterment levy should not be more than 20 per cent of the water rate; that is the recommendation. So the total will work out to something like 10 per cent of the gross income of the ayacut. Those percentages can vary from State to State. We can decide what percentage ought to be, anywhere between 5 per cent and 10 per cent. Once we have decided that, we would have decided on a scientific form. After all, we are contemplating decentralising powers; we want to give maintenance of tanks to taluk boards. When we do that, the legislation should itself statutorily define what is the amount per ayacut for maintenance that will be automatically transferred to the local body to which this responsibility is transferred. This is very important, because it is no use merely passing a law saying that we will hand over tanks to local bodies without giving them adequate maintenance amount. I am personally very much opposed to this *ad hoc* arrangement, this *ad hoc* approach to administration. Therefore, I plead with every emphasis at my command that the Government will waste no time in setting up an irrigation commission and consider all these points from a very scientific viewpoint. I may also go to the extent of saying that what is happening to-day in our State and in all the other States, is rather unfair. The farmers in non-irrigated area and in the minor irrigation area are made to subsidise to a disproportionate extent for the benefit enjoyed by ryots in the major irrigation projects. Under the major irrigation projects the ryots are paying a very small portion of the cost incurred by Government

on those projects and all that is being subsidised by poor dry cultivators and the result is that the tanks are not kept in proper repair and not sufficient amount is spend for maintenance. Therefore, I am saying that all this should be viewed from a consolidated and scientific view point. No betterment separate, water rate separate, irrigation problem separate. All these should be viewed as a consolidated problem.

Then, Sir, there is this very important question of construction of feeder chanel. I must congratulate the Government for what they have said in this Bill making it an obligatory duty on the part of the beneficiaries and if they do not do so, Government will do so. This is a very important problem because no less a person than Sri V. T. Krishnamachari has said that the Planning Commission expected that during the Second Five Year Plan not less than 12 million acres will be irrigated. But the actual performance was only 6 million acres. He says: "the utilisation of water made available from the projects is very tardy". This is from the book 'Fundamental of Planning in India' by Sri V. T. K. Sir, I wish that the panchayets and taluk boards must also be given statutory powers to execute field channels. It is only if the taluk boards and panchayets fail to do this, within a prescribed period, then the Government should do it.

Then, Sir, the Financial Memorandum in the Bill state that the estimated average annual increase of irrigation in Mysore State is supposed, to be about 3 lakhs acres. They have calculated the cost of acquisition of land at three rupees per acre. I would like to know from the Minister as to how it is arrived it. The digging of field channels is estimated to cost seven rupees per acre. I would also request the Minister to tell us how calculations were arrived at.

Then, I come to my most important point, namely, the approach in this Bill regarding regulation of water for irrigation purposes. Sir, I am of the opinion that the Bill gives too much power to what it calls the 'Irrigation Officers'. They have been given enormous powers to regulate this. Every raiyat has to go this officer to get permission before sowing every crop in every season. I think, the powers given to the irrigation officer will result in considerable harassment to the cultivators and it is also against the trend of democratic decentralisation in this country. After all we know the results of concentrating power in the hands of the departments and making the raiyat approach the small officers at that level. The trend is to decentralise power. Therefore, I would request that the responsibility of distributing water should be with the Government up to the point of minor distributory. After that, the responsibility should belong to the beneficiaries themselves. One of the ideas is that the beneficiaries should form a co-operative society for the distribution of water and they must become members of the society and take up the responsibility. For instance, in the Maharashtra Irrigation Commission report, they have said as follows :—

"That the proposal to supply water by measurement cannot be implemented unless the water measure at the distributory

(SRI M. Y. GHORPADE)

head is handed over to the body of irrigators. This body of irrigators should be a co-operative society formed by the beneficiaries themselves. Every irrigator authorised to take water should be a member of the society. It must be obligatory on every irrigator to regulate the supply of water."

Sir, I feel that the correct thing is, supply of water by measurement to the cultivator. He should know how much water he is entitled to ; does not matter if it costs a little. Fix the measuring instruments and supply water and leave the cultivator to choose the rotation of crop. That is what has been done in America and in certain parts of Maharashtra and Punjab. After all, there are arrangements for measured supply of water up to the point of minor distributory. I will point out to you that this measuring system has resulted in 50 per cent saving in the utilisation of water. Sir, since that point is rather important, I may be permitted to read out a few lines from the Report of the Irrigation Commission. They have said :

"The water supply should be measured at least twice a day, jointly by an officer of the Irrigation Department and a representative of the co-operative society. The Chairman of primary co-operative societies should be given the powers of a Canal Inspector under the Irrigation Act and should exercise concurrent powers of inspection, report and making panchanamas for breach of rules.

The co-operative society at the sub-divisional level should be a federal body consisting of all the primary co-operative societies of irrigators with the sub-division. These sub-divisional societies should fix the rotation and quota of water for different distributaries and keep a watch on the working of the primary co-operative societies."

Another quotation is :

"Government may give five per cent, of the irrigation revenue on the water course concerned to the society as grant for the expenses of management of water distribution and for collection of water charges."

Further it says :

"...this would be more than made good for Government in the shape of irrigation revenue from the additional area under irrigation made possible on account of the saving in water due to supply by measurement."

"Thus, the change over from the present departmental management to management by co-operative societies of irrigators would be not uneconomic from the Government's point of view. It will reduce complaints regarding undesirable practices

against the lower staff of the Irrigation Department. More important than this it will lead to decentralisation of power and train irrigators in co-operative living. The above arrangement for distribution of water can also be introduced on minor irrigation works."

Sir, having said that much, I shall once again reiterate my main conclusion that this sort of thing should not be done in hurry; it should not be done in a haphazard manner and it should not be done on an *ad hoc* basis. It should be done only after careful consideration by an Irrigation Commission which may be set up by the Government and on the receipt of their report, we can do this to the satisfaction of all concerned. To that extent I agree with some of the views expressed by the opposition, though I am not in sympathy with the excitement shown by them at the very word of increasing taxation.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—What is the intention of the Hon'ble Member? Does he support that the Bill should be sent to a Joint Select Committee as well as that it must be gone through by a high-power commission?

Sri M. Y. GHORPADE.—I personally feel that it would be better that the matter is studied by an Irrigation Commission. If Government does not accept that suggestion, then at least it should go to the Select Committee.

Sri A. KRISHNA SHETTY.—Does he support or oppose the Bill?

Sri M. Y. GHORPADE.—I do not oppose the Bill. I only made suggestions so that the Bill might be made better and more satisfactory to all concerned.

† ಶ್ರೀ ಎ. ಕೃಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ (ಮಂಗಳೂರು II).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮೈಸೂರು ನೀರಾ ವರಿ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಈಗ ಈ ಒಂದು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ತಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎರೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೀರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೌದೇ ಅಲ್ಲವೇ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರು ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂತ ನಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದ ಬಿಲ್ಲು, ತಾತ್ಕಿಕವಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು; ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೂ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಬರುವುದು ಅಂತ. ಹೌದು, ಸ್ಯಾಮಿ, ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಗಾಂವೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. (The gate to hell is paved with good intentions.) ಇದನ್ನು ಬರೀ ಒಂದು ಆವೇಶದಿಂದ, ಒಂದು ವಿಕಾರತೆಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಆರ್ಥಿಕತಜ್ಞರು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು, ಆಹಾರ ಭಾಗ, ಅಂದರೆ ದೃಷ್ಟಿ ಭಾಗದಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಭಾಗದಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ. 1951ರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಭಾಗದಿಂದ ಬರುವ ದೇಶದ ಆದಾಯ ಶೇಕಡ 56 ಇತ್ತು. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಭಾಗದಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ ಶೇಕಡ 44. ಈ ದಿನ ಕೃಷಿ ಭಾಗದಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ ಶೇಕಡ 48, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಭಾಗದಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ 52. ಕೃಷಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ, ಅನ್ನುವುದನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡುವುದು ಕೂಡ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ 1951ರಲ್ಲಿ 72 ಜನರು ಇದ್ದರು, ಈಗ ಶೇಕಡ 66 ಜನರು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಕೃಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಇದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೃಷಿಗರ ಮೇಲೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಎಷ್ಟಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಸರಾಸರಿ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 201 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಇದ್ದದ್ದು ಈಗ 288ಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಯಾವ ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಇಡಿಯಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದೆಯೇ? ಮೊನ್ನೆ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸತತವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 1951 ರಿಂದ ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೃಮಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಾವು ಕೃಷಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮೊದಲಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿವೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಈವರೆಗೆ ಅದು 156 ರಿಂದ 200 ಪೆಂಡುವರೆಗೆ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಸಾಗುವಳಿ ಖರ್ಚು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಮೊದಲು ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಮೂರು ಪಾಲು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ಗೊಬ್ಬರದ ಮಟ್ಟಿಗಾಗಲಿ, ಬೀಜದ ಮಟ್ಟಿಗಾಗಲಿ. ಜಾನುವಾರುಗಳ ಮಟ್ಟಿಗಾಗಲಿ, ಸಲಕರಣೆಗಳ ಮಟ್ಟಿಗಾಗಲಿ, ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ಮಟ್ಟಿಗಾಗಲಿ ಮೂರು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಾನಂತರ ಆರ್ಥ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಪ್ರಕಾರ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 10ಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಆಹಾರದ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸರಕುಗಳು ಈಗಲೂ ಹೊರಗಡೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಂಗರಾಶಿ, ಕೈಚಾಚಿ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. 1,600 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 1,600 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಆಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ರೈತರು ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಈ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದೆಂದರೆ, ಒಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿ ಅದರ ಬೆನ್ನನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ರೈತನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಕ್ರಮ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಕೌನ್ಸಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಿದರು, ಮೇಜರ್ ನಿರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡೆಗೆ ಇರಬೇಕೇ ವಿನಃ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು, ಫೀಲ್ಡ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಲಿ, ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ದೇಶವನ್ನು ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಲೇವಿ ಇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಾ? ಸರ್ಥಾರ್ಜ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರ ಬಹಾರನಲ್ಲಿ ಸರ್ಥಾರ್ಜ್ ನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು; ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆ. ಈ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಅಂಥದಲ್ಲ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಧೋರಣೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೂಕ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಬಡ ಬೋರೆಗಾಡಿನ ಜಿನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಅವನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ, ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತೀರಂತೆ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿದೆ ಇದು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅನ್ನ, ಹಾಲು ಹಾಕುವಾಗ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟು ನೋಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ದಿವಸ ಉಪವಾಸ ಕಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ. ಕಡೆಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಒಂದು ಸಲ ನೆಲದಿಂದ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕೈನಿಂದ, ಹೀಗೆ ಎರಡು ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಈ ರೀತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸಹಾಯ ಕೊಡುತ್ತೀರ, ರೈತ ಆ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಾಗ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಹಾಳೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ನಾವು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ (ಮೈಸೂರು ಡಿವಿ ಜನ್) 14 ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಬಾವಿ ತೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಭಾವಿ ತೋಡಬೇಕು, ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು.

3-30 P.M.

ರೈತನಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಮಸೂದೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು.

ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿ ಭಗತ್ ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದರು. ಏ. ಸುಧಾರಣೆ ಆಗದೆ ಯಾವ ಒಂದು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೂ, ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಪರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಇವತ್ತು ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅವನ ಕೆಲಸದ ಆಸ್ತಿ ಭಾರವಾದ ಭೂಸುಧಾರಣೆ. ಇದನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದಲು ಈ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ, ಆಗುವ ತೊಂದರೆ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ. ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ, ದೇಶದ ಆಹಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಯೋಜನಾಶಕ್ತಿ, ರೈತರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವುಂಟೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡುವುದು ಅಗತ್ಯವುಂಟು.

ಈ ಮನೋಧೇಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿವರವಂತೆ ಮಾಸಲು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆಯೇ, ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆ ಇದೆಯೇ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಳವಡಿಸಿ ತರುತ್ತೀರಾ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಉಪಕರಣದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಂದವರು. ಆದರೆ ಆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಅಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ technical skill ಇಲ್ಲ. ಏನೂ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ನೀರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೀವು ತರುವುದಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈತರಹ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವಂಥ ಅಗತ್ಯವುಂಟೋ?

ಇನ್ನು ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದು ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರು ಸಾಧುವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಮೇಲೆ. ವರ್ತಕರು ಮತ್ತು ಇತರರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಾಗಿದೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನೇತ್ರಾವತಿ, ಕುಮಾರಧಾರೆ, ಮೊದಲಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 240 ಎಂಚು ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ಸಹೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ನೀರು ನಮ್ಮಿದ್ದರೂ ಖಾಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವುಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇದೇ ರೀತಿ ಎಷ್ಟೋ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಕಾವೇರಿ ನದಿ ನೀರನ್ನು 1974 ರೊಳಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ನೀರಲ್ಲ ನಮಗೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಕೂಡ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಇದ್ದಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೇ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವನು ಅವನು ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ, ಅವನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನೀವು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ತರದೆ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಆ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರು ಕೂಡ ಇರಲಿ. ಅವರು ಉಪದೇಶಕರಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿರಲಿ. ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಇಂಥ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಡಿ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಮನೋಧೇಯನ್ನು ಇದೇ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ ಜಾರಿಮಾಡಿ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ. ನಮಗೆ ಈಗ ಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಆಹಾರದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಸ್ವಾವಲಂಬಿತನ, ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆ, ರೈತನ ಕನಿಷ್ಠ ಜೀವನೋತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನೂ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಮಿಟಿಯೊಳಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ತಜ್ಞರನ್ನೂ ಕೂಡ ನೇಮಿಸಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ surcharge ಹಾಕುವುದು, ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಕಿದರೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೂ ನೀವು ತರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೋವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದುರ್ಘಟನೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ಈ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನೀವು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಲೇ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕಾಣತಕ್ಕ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ನಾನಾ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರತ್ತ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ರೈತನ ಮೇಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು ನಾವು ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಭಾರಜ್ಞ ಒಂದಕ್ಕಿರದಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ, ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗಿರತಕ್ಕ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನೂ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ರಿಪೇರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜ. ಆ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಯಾದ ಮೇಲೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ maintain ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಕೆರೆಗಳ ದುರಸ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಕೆರೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ನಾವು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ ನುಮಾಯ ಐದು, ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ವರೆಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ನೀರಿನಲ್ಲೇ ಜಾಸ್ತಿ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೆರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಬಹುಶಃ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, betterment levy ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಸರ್ವಭಾರಜ್ಞ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ maintenance cess ಎಂದು ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ರೂಪವಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಾದ ನಾವು ಕೊಡಬಹುದು. ಏನೆಂದರೆ, ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕರೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. maintenance charge ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ನಾವು invest ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು, ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅವುಗಳ ದುರಸ್ತಿಯ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ನಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಎಕರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ಧೊರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೇಕಾರ್ಡ್ ಹಾಕಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೇ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಒಂದು ಆಧಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ನುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದವನ್ನು ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಎದಿಸುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಈ

ಕಾಮಗಾರಿಯು ನೂಪರ್‌ವಿಷನ್ ಅಥವಾ ಮೇನ್‌ಚೇನಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಇಲ್ಲವೇ ನಡೆಯ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಇರಾಖೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ತಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ಪತ್ರಿಕೆ ವರ್ಷವೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಜಮೀನುಗಳಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಹೊರತು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಇತರ ವಿನ್ಯಾಯದ ಈ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರ ಒಂದು ಫಲವನ್ನು ಜಮೀನುದಾರರು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ ಎಂದಮೇಲೆ ಇದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವರೇ ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ನಾನಾ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಒಪ್ಪಬಹುದೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರತಕ್ಕ ಖರ್ಚು ವಿನಿ ಎದನ್ನು ಆಯಾಯಾ ಕಿಡುವಳಿ ದಾರರೇ ವಹಿಸಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಅವರಿಂದಲೇ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಪುಗಳ ದುರಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಭೆಯುಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ.

ಈಗ ಹಾಲ ಇರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ರಿವೀಲ್ ಅಂಡ್ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ :

“(2) The Mysore Tank Panchayat Act, 1911 (Mysore Act 1 of 1911) is hereby repealed.”

ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ರಿವೀಲ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ; ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹಾಲ ಇರತಕ್ಕ ಪಂಚಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ನೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಬಹುಶಃ ಇದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಸಂಚಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ 3-4-5 ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಮೀನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಲಸ ಅದು ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಳಗೆ ಇರುವ ಅಡ್ಡುಕಟ್ಟು ದಾರರ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿ ಮಾಡಿ ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಮೇಲೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಐದು ಅಥವಾ ಆರು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಆದಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿಗೆ ಇದನ್ನು ವಹಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೋ, ದುರಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿನ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದುರಸ್ತಿನಿಂದ ಇಡುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದರ ಅಭಾವವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಇದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಹ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಜಲಾಶಯದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀರು ಇದ್ದರೂ ನಳ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ದಾರರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಫೀಲ್ಡ್ ಜಾನಲ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಮತ್ತು ರೈತರ ಸಹಕಾರ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದು ನುಲಿಲತವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಬಸಪ್ಪ)

ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಅಥವಾ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ನಂತರ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯ (ನಿರಗುಪ್ತ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ನೀರಾವರಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ನೋಟನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ನೀರಾವರಿಯ ಅಭಾವದಿಂದಾಗಿ ನೀರಾವರಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾದ ತೊಂದರೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಸೂದೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಿಂದ ಎಂದರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ, ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರು ಇಂಥಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಹೊರತು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಇದು ಬಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸಮಾಚಾರ.

[MR. SPEAKER in the Chair]

ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ತುಂಗಭದ್ರಾ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಎಂದರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 6 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ಈ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಾಗಿ 15 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮತ್ತು ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 10 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಬೇಕಾದರೂ ಅರ್ಧದಷ್ಟೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರು ಬಹಳ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಸುಖಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಆತ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಆ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅಕ್ಕಿಸಿಪ್ಪನ್ ನಡೆದಿಲ್ಲ, ಕಾಲುವೆಗಳು ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾಲುವೆ ಆದ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಒಂದೊಂದು ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿಗೆ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ನೀರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನಂದರ್ಭಗಳು ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಡೆದಿವೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ನೀರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನೀರು ಇದ್ದರೂ ಆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 90 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ 60 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಡ್ರೈ-ಕಮ್-ವೆಟ್ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಯ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಡ್ರೈನೇಜ್ ವರ್ಕ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ಮೈಲಿಗಳವರೆಗೂ ಕಾಲುವೆಗಳು ಬರವೇ ನೀರನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಆನ್-ಆಫ್‌ರೈಸ್ ಕಲ್ವೇಷನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ರೈತರ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿಂತು ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದರಾದರೂ ಅನುಕೂಲ ಆದೀತೆಂಬ ಅಸೆ ಆದೆ. ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಭೂಮಿಗೆ ಒಯ್ಯುವ ಮೇಲೆ ಅವರಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ವಸೂಲಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಡ್ರಾಫ್ಟಿನ ಕೆಳಗೆ ಎರೋಡು ಒಂದು ಹತ್ತು ಕ್ಯುಸೆಕ್ಸ್ ನೀರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆದರೆ ಕೆಳಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಭತ್ತದ ಸಾಗುವಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನಿನಲ್ಲೂ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕವರು ನಾವು ಒಡುವ ನೀರೇ ಇಷ್ಟು. ನಿಮ್ಮ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರು ಮುಟ್ಟಲಿ ಅಥವಾ ಮುಟ್ಟದಿರಲಿ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಈ ನೀರಿನ ಬಿರಾಡಾನಾ ಕೊಟ್ಟೀರಿ ಅದೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ: ನಾವು ಮೈನ್ ರೈನಿನಲ್ಲಿ

ಕರಂಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ನೀವು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮೈನ್ ಲೈನಿನಲ್ಲಿ ಕರೆಂಟ್ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ಬಿರಾಡ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಒಂದು ಹನಿ ನೀರನ್ನೂ ಸಹಾ ಬಳಸಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀರೂ ಇತ್ತು, ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ನೀರ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ನೀರು ಜಮೀನಿಗೆ ಹತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ನೀರು ಎಂದರೆ ಬಂಗಾರ: ನೀರಿದ್ದರೆ ರೈತ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ತಾನೂ ಸುಖಪಟ್ಟು ದೇಶಕ್ಕೂ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೈತನಿಗೆ ನೀರೇ ದೊರೆಯದಿರುವಾಗ ನೀರು ಬಿರಾಡ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇದಂಥಾ ಮಾತು ! ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಡ್ಯಾಮಿನ ಹತ್ತಿರ ನಡೆದ ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರಂ ಮಿನಿಸ್ಟರುಗಳ ಸಹಿ ಕಮಿಟಿಗೆ ಇವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ತಗಲಿತಕ್ಕೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲಕ್ಷ್ಯಭಾವನೆ ತಾಳಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದೆತ್ತರ ಸಹಾ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈಗ ತಾನೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಈ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸೆಸನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಈ ದಿವಸ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕದೆ ಇರುವ ತೆರಿಗೆ ಯಾವುದಿದೆ ? ಬಸ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯ ಯಾರಿಂದ ಬಂತು ? ಅದೂ ರೈತ ನಿಂದಲೇ. ಇತರ ಕಮ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಾಬಿನಿಂದ ಈ ದಿನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ವರಮಾನ ಯಾರದು ? ಅದೂ ರೈತನಿಂದಲೇ. ಹೀಗೇ ಆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಾಬಿ ಸಹಾ. ಹೀಗೆ ರೈತ ಈ ದಿವಸ ದರವೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷ ವಾಗಿಯೂ ತರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇನ್ನೂ ಆತನನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಜೀವ ತೆಗೆದುಕೊಡಬೇಕೇನು ? ಆತನು ತನ್ನ ಜೀವ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಿಹೋಗ ಬಹುದು. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾದೆ ಇದೆ ಕತ್ತೆ ಸತ್ತರೆ ಆಳಗೋಡೆ ಎಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಒಂದು ಚೀಲ ಸಕ್ಕರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 75ರಷ್ಟನ್ನು ರೈತ ತರಬೇಕು. ರೈತ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆರೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ರೈತನಿಗೇನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ ? ಈ ಸಂಭಾರ್ಜನ್ನು ಆತ ಎಲ್ಲೆಂದೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಈ ದಿವಸ 20 ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ ಒಂದು ಚೀಲ ನೆಲಿನ ಬೆರೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 15 ಚೀಲ ನೆಲಿ ಬರುತ್ತೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ನೆಲನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಚೀಲ ಒಂದಕ್ಕೆ 40 ರೂಪಾಯಿನ ಹಾಗೆ ಅಮೋನಿಯ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೀಗೇ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಖರ್ಚುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕಂದಾಯ, ಈ ಸಂಭಾರ್ಜ್ ಮತ್ತು ಬಿರಾಡ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ರೈತನಿಗುಳಿಯುವುದೇನು ? ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟರೆ ರೈತ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ವಸೂದೆ ನಾಳೆ ಸೆರೆಕ್ಕೆ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಈ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Is it going to a Select Committee ?

Sri VEERENDRA PATIL.—Yes, Sir.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಯಾವ ಭೂಮಿ ನೀರಾವರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೋ ಅಂಥ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇವರು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಸುಮಾರು 21 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜಮೀನಿದೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಈಗ ಕೇವಲ 15 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯನ್ನು ಇವರು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ 15 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡುವುದಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗೇನು ಇವರು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆ ಜನರಿಗೆ ಬಿರಾಡ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆ ಭೂಮಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದೈವ್ಯವನ್ನೂ ಪಾವತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಇವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸಂಪದಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

[SMT. BASAVARAJESHWARI (CHAIRMAN) in the Chair.]

ಇನ್ನು ಈ 15ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“The Irrigation Officer on being satisfied that the construction of field channels in any area is necessary in public interest

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದ್ದಯ್ಯ)

for supply of water from an irrigation work to lands requiring such supply for purposes of cultivation, shall declare by notification that such field-channels may be constructed after a date to be specified in the notification, not being earlier than thirty days from the date of publication thereof."

ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಯುಸೇಕ್ಸ್ ನಿರೀನವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುತ್ತಾರಂತೆ; ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ರೈತರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತೆ. ಈ ದೊಡ್ಡ ನಿರೀನವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಯುಸೇಕ್ಸ್ ನಿರೀನಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 10-20 ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ನಿರೀನವು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು. ಹತ್ತು ಮಂದಿಯ ಜಮೀನಿಗೆ ನಿರೀನ ಹಾಯಿಸಬಹುದು. ಈ ಹತ್ತು ಜನರ ಪೈಕಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ತಕರಾರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಒಂಭತ್ತು ಜನರಿಗೂ ನಿರೀನವು ಬಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಡಿ.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಅಪೀಲಿಷನ್ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲೂ ಸರಕಾರವೇ ಅಕ್ವೈರು ಮಾಡಲು ಹೋದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಕ್ವೈರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟುಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ಸಿವಿಲ್ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲವೇ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದು ಅಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಿರೀನ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

4-00 P.M.

ಶ್ರೀ ವಿರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಮೂರನೇ ಚಾಪ್ಲರಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿವರಗಳಿಲ್ಲಾ ತಾವೇ ಒದಿದರೆ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ನಂತರ ಸರಕಾರ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕೋ ಹೋದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಡಿಪಾಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೂ ಮಾಡಬೇಕೋ ಹೋದರೆ ಸರಕಾರವೇ ಚಾನಲ್ಸ್ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಯಾರಿಂದ ಬರಬೇಕೋ ಅವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷ. ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 28ರಲ್ಲಿ ನಿರೀನವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಪ್ಪಣೆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀನವರಿ ಮಾಡುವಾಗ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಯಾವುದು ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಯಾವುದಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಿರೀನವು ಕೊಡುವಾಗ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದವರೆಗೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರಿಗೂ ನಿರೀನ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವವರೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿ ನಿರೀನವು ಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಿರೀನ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿಯವರು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಇತರರು ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿರೀನವು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವಿರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಇದರಲ್ಲಿ ಚಿಂತರಿಯಾಗಿ ಆರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಕ್ಲಿಯರು ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 32ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಇರಿಗೇಷನ್ ಅಫೀಸರಿಗೆ ಎಂದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಇರಿಗೇಷನ್ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು

ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ರೈತರು ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯತಿ ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಇರುವಂತೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಇದನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ನೂಕುಪಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದಯ್ಯ.—ಸೆಕ್ಷನ್ 28 (5) ರಲ್ಲಿ ಅನ್ ಆಫರ್‌ಸ್ಟ್ ಕಲ್ಪವೇಷನ್ನು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅತಿಕ್ರಮವಾಗಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಂದರೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೂರು ಪಟ್ಟು ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ಆ ನೀರನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವನ ಗತಿ ಏನು? ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವ ನೀರನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಸರಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಎಂದು ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಕಾರದವರು ಸೆರೆಕ್ಚು ಕಮಿಷಿಗೆ ಹೋದಾಗ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri A. P. APPANNA (Virajpet).—Sir, I welcome this bill and I must congratulate the Minister for bringing forth such a uniform measure. I must say that of all the bills that we have dealt with in this session, this is the most important, which is going to benefit the farmer.

It is the policy of the Government of India as well as the State Governments to increase food production. Government is making attempts to aid the farmers in stepping up food production. But I must confess that most of the efforts made by Government has not yielded results desired. Government might give more loans through co-operative societies or supply fertilisers in the form of loans but the aid given is direct. We all know that the agriculturists are the most indebted section of our society. If we take all the loans they have to repay, we will find that it would exceed the value of the land itself.

It is not enough if we say that the raiyat who produces foodgrains must be more patriotic. He must produce more in the interest of the country. Where as there is a lot of scope and encouragement for other people who produce commercial crops, there must be a direct attempt made by the Government to see that the farmers should benefit more directly so that they are encouraged to produce more foodgrains. I must say first and foremost the direct benefit that the Government should confer on the raiyats who produce foodgrains which is of vital importance to our country, is giving water for their cultivation. Water, fertilizer and modern methods of farming, must be the three things to be provided to our farmers. We know what the farmer who produces foodgrains gets in the market for his produce. We also agitate that the price of foodgrains goes up; that prices must be reduced in the interest of the poor consumer, and that the consumer must pay less for his foodgrains. We do not look into the fact that the man who produces foodgrains is not getting an adequate return. He sells his foodgrains at a low rate

(SRI A. P. APPANNA)

and buys all necessities of life at a high rate. We do not sympathise with him at all. The only thing we ask him is, he must be more patriotic than all other people in this country.

Sir, I must say that there are certain minor irrigation projects which are not maintained properly at all. There are certain minor irrigation projects which are not maintained for years together. When we approach the Revenue Department they say it is not under our control; when we approach the PWD they say it is not under our control.

SRI V. M. DEO (Gubbi).—Since the Minister is likely to be the Chairman of the Select Committee, could you please direct him to be here and listen to the suggestions Madam,

CHAIRMAN.—The Deputy Minister is here and he will attend to it.

SRI A. P. APPANNA.—Unless we maintain these projects properly and assure that there is a continuous water supply to the farmers, we cannot expect an increase in the production of foodgrains in our country. This Bill envisages that all the irrigation projects which supply water to lands more than 10 acres will come under the Government directly. It is also proposed under the Bill that there must be a levy of Rs. 5 per acre for maintaining these projects. In this behalf, I want to suggest Sir, whatever amount that is being collected from the land for maintaining this irrigation project, that entire amount must be spent for that project every year. There may be instances where all these monies are pooled together and if we collect about Rs. 5,000 from the land for which a particular project supplies water and if you spend only 2000 or 3000 for maintenance, then it would be a great injustice, because whatever amount that has been paid by the raiyats under the particular project must be entirely spent for the maintenance of that project and nowhere else. Because we know, we have seen that when money was allotted for rural communication roads, we see instances where in certain taluks 235 miles have been taken in a taluk and in certain taluks, it has not reached even the target of 50 miles. Therefore, what I submit is that whatever amount that is collected for the maintenance of the project, the entire amount must be spent for that project only and nothing else. Because, there will be a tendency to get more money in certain areas, on due pressure more allotments for certain projects and less allotments for certain projects. So I suggest whatever amount is collected from the land for which water supply is drawn from that particular project and that amount must be spent for the maintenance of that project.

Then Sir, it is said that this rate including surcharge, betterment levy and water rate if we put all these items together, it has gone to a limit where raiyats feel that they are robbed out of their income. We must take this into account because there is a tendency in our country and there is a feeling among certain sections of the people that farmers are the people who are paying less taxes. It is not so. Most of the indirect taxes in our country is hanging on the farmer. There is no doubt about it. But it is not brought to light by these farmers. Only

those people who are in the commercial side, who are in the business side, they are able to voice their grievances in a better way than the farmers. That is why it is found that their agitation, their fight, is more rewarded than agitation by farmers. Most of the direct taxes are hitting the raiyat. In view of that, I feel Sir, I welcome this levy of Rs. 5 but the entire amount must be spent on that particular project because it is a direct aid in the production of foodgrains.

Then Sir, I welcome the provisions in this Bill wherein it is said that all the land wherein these field channels lie must be acquired by the Government and due compensation be paid. It is the experience that in many projects the channel has been laid out without acquiring the land and if a particular owner of the land, if at any time thinks that he will not get water, he will not allow water but stops it. And the Government is not able to take any action. Even in certain cases where clashes have taken place, even police could not take action because that land has not been acquired and ownership is not vesting in the Government. In view of the fact that the field channels which run across the lands owned by different people, the concerned lands must be acquired, so that the ownership of the field channel must vest in the Government and no individual will be in a position to play any mischief, in this behalf.

Sir, I understand the magnitude of the task involved in maintaining this entire minor irrigation works by the Government. I understand the entire machinery must be toned up and it is not an easy task. It is Sir, easy for the Government to take away all the 23,000 tanks which irrigate about 11 lakhs acres of land.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Does it not relate to major irrigation works also. You are stopping only with minor irrigation.

Sri A. P. APPANNA.—There is not much difficulty in maintaining major irrigation projects because there is already machinery evolved for it and it is being worked out. When these 23,000 tanks come under the Government, it should not happen that after collecting this amount at the rate of Rs. 5 per acre, Government should not be in a position to say that we do not have sufficient machinery.

Government should not be in a position to say that they do not have sufficient machinery, they do not have sufficient finance. It is easy to evolve a machinery and maintain a project like Tungabhadra project, but it is not easy to bring all these 23,000 tanks under one machinery, maintain it efficiently, and provide all the facilities expected by the farmers. I am telling this because we have found from experience that all these tanks in one form or other have been under the control of the Government. I know in Coorg District certain minor irrigation projects are under the control of the Revenue Department even to-day, even though the Revenue Department has not decided to maintain those projects and they are not in a position to look into it. Mere change of the department will not solve the problem at all. The entire scheme must be drawn up, efficient machinery built up and it must be seen that every project is maintained properly when the ryot has guaranteed to give

(SRI A. P. APPANNA)

Rs. 5 per acre every year. Otherwise, it will be additional tax and nothing else for the farmer. Hence, I say that the provisions of the Bill are very welcome because it intends to provide all the benefits to the farmers, but it is the question of implementation that is most important and unless it is looked into and implemented properly, most probably, it will be a legislation which will be a form of imposing a tax on the ryots and nothing else. I hope and I am quite sure that Government will look into it and a machinery will be evolved and it will be effectively managed and all the facilities that are contemplated under this Act are provided for the farmer and if that is done, I think we can expect that there will be more production of foodgrains and there will be a tremendous increase in the yield and also in the income of the farmer and then only we can expect better results. Thank you.

† Sri ANNA RAO GANAMUKHI:—Mr. Speaker, sir, with the qualification that it would have been examined before introducing the Bill because in the previous years the Bill was already there, but the Bill lapsed owing to lapse of time; now if we go into the provisions of this Bill, think that sufficient attention has not been bestowed upon various aspects that are of urgent nature. We know that we are spending enormous amount on Irrigation projects, major and minor. Not only this, but after the emergency set in, we are spending more amount on minor irrigation works. Therefore, it is very necessary that we should think of rationalising the whole thing. It was reported recently that during the three year period of the Third Plan whatever amounts were spent on projects of commercial nature for which capital accounts are kept, there was great loss during these three years because these projects did not yield anything by way of interest. The State was not able to meet even interest charges which we have to give towards the capital expenditure on these projects. It is reported that a loss of about Rs. 87 crores has been incurred throughout India on these capital works and I do not know whether the State Government has worked out any figure relating to the amount spent on all these projects in our State during these three years. But if we look to the figures of the whole of India, then we should say that including the non-commercial projects throughout India, the expenditure comes to about Rs. 37 crores per year and I am not surprised if Mysore Government according to 5 per cent population might have incurred about Rs. 7-8 crores loss on this account, loss by way of interest because they have not yielded. I am telling this because you yourself admit that the ryots have not excavated field channels, they have not utilised the waters. In fact, there is no utilisation of water throughout the country because no rational basis has been provided by the State. If this measure had been brought long before, then I think we should have excavated many field channels and utilised the water. That has not been so far. So I am speaking of the projects for which capital accounts have been kept. Apart from this, there are many minor irrigation works for which only revenue

account is kept and that does not come under the figures which you have given. Therefore, I think it is highly important, it is very necessary that we should rationalise the whole thing. Government is not able to give the figures which they ought to have given. For instance, what is the amount of loss which we are incurring, what is the amount which we have spent by way of capital expenditure so that we may recover some amount by levying betterment fee or betterment contribution. I think in our state we have to maintain these accounts. Mr. Ghorpade has expressed the view that people who do not utilise waters, those areas which have to pay for the construction of these projects or which have to meet the losses, they have to subsidise. It is all right to say that in the initial stages, some expenditure might be met from the general revenues, but a stage must come very early that those projects should be able to meet at least the interest charges which we incur every year, and so it is, I think, highly necessary that we should rationalise the whole thing. Now, Sir, in another Act, the Mysore Irrigation Levy of Betterment Contribution and water Rate Act, in section 10, it has been said: 'for the avoidance of doubt it is hereby declared that the water rate leviable under this Act is not a tax on land but is a charge for the water supplied or used for the irrigational land'. This supposes that you take water to the very doors of the farmers' field. It is a charge for the water supplied to them. Here, you have provided for maintenance; that means, unless he gives maintenance cess, he will not be supplied with water. Is it not directly in conflict with the present Bill? Therefore, sufficient attention ought to have been given before bringing this bill and Government should have gone through the former betterment fee levy Act. Again, about water rate, there are only two taxes which can be imposed in the case of those who are beneficiaries from this: One is the betterment levy and the other is water rate. You may include everything in that. After all, what is water rate? It is not a thing which is only a rate to take the water, to meet the recurring expenditure of the staff or to meet the capital expenditure. Therefore, a rationalised tax would have been better. In the former Act you say that it is a charge for the water supplied. Then, what is there which we are thinking of in this Bill? It is highly necessary that we think over all these things.

4-30 P.M.

Sir, in order to meet all these charged by way of interest and other things, we should rationalise the whole thing and levy such tax which is sufficient or adequate to meet the capital expenditure and also meet the establishment. What is now done is, we are contributing from the general revenues. We do not know from the figures what amount is being contributed by those who are not the recipients from the projects. People who cultivate dry areas are not benefited but all the same, they have to pay for every project. I am informed that the Mysore Government have exceeded within three years the target fixed for loan for these projects multi-purpose projects, Irrigation projects

(SRI ANNA RAO GANAMUKHI)

and power projects. For another two years they cannot go for loans unless the target is revised. So, the responsibility of repayment is on the whole population. Therefore, the need for rationalisation of these taxes.

Another thing which I want to point out is, we have not provided anything in this Bill for the decentralisation of power as also the people's participation in it. Sri Ghorpade has already pointed out and he has given sufficient hints for taking action under this. He said that Co-operative societies must be formed and all the beneficiaries must be entrusted with that work along with the officers. Another idea also has come out by some prominent people that for big irrigational projects a Corporation must be formed consisting of the beneficiaries and the Government officers. But, Sir, there are many projects in the country and for everything if we go on constituting a corporation, there will be a multiplicity of Corporations. But, this idea is thrown by some prominent people.

Then, Sir, there is one constitutional point also. About the water rate, it has been said in the Mysore Betterment Levy and Water Rate Act that water rate is not a fixed thing. It may differ from project to project, from area to area; there is no flat rate as such. It all depends upon the expenses incurred in respect of every project. In this Bill, they have not mentioned any fixed sums. They may levy different sums in different areas. Here, if we charge the maintenance rate at the rate of five rupees per acre, then whether one is a big cultivator or a small cultivator who has land under a tank or under a small irrigation work, has to pay something. But to rationalise a thing, no separate maintenance charge should be levied because even this Act says that only water rate should be levied. Water rate means, the charge for water is supplied; it is taken to the door of the farmer. The whole responsibility lies with the Government to take the water to the door of the farmer. The Government is perfectly justified in saying that they cannot meet the maintenance charges but this is not the way of levying a maintenance cess. Water rate should be so rationalised that it should include everything except this better levy. Of course it does not include maintenance of field channels etc. In other respects, water rate should be a consolidated levy and not compartmentalised in this manner.

In clause 44, it has been stated that the State Government shall levy a maintenance cess at Rs. 5 per acre per annum on lands which might benefit by any irrigation work maintained by the Government. A very different idea occurs in the other act. This Act says that "the maintenance cess shall be a tax on the land in respect of which it is payable". Now, the cess here has been converted into a tax. In the other act it is stated "for the avoidance of doubt it is hereby declared that water rate leviable under this Act is not a tax on land". But the

present bill converts the cess into a tax. I do not know what the idea behind it is.

According to Entry No. 17 of VII Schedule, List II, of the Constitution, there is no power given for taxing irrigation and other works. It gives a general power but there is no mention about irrigation tax in this list. We may therefore levy water rates, and if the water rate is not paid by the consumer, we may discontinue supplies. But a tax cannot be levied in any manner by the State Government. They do not have the power. I do not know how this bill considers it a tax. Basu's Commentary on page 689 states: the entries in the legislative lists should be divided into two groups: one relating to the power to tax and the other relating to the power of general legislation relating to specified subjects. Taxation is considered as a distinct matter for purposes of legislative competence". If there is a general entry, we may levy any cess, not tax, because there is no entry about irrigation tax and other things, in the Constitution itself. If that maintenance cess is converted into a tax, then the State Government may not have the power to levy this as a tax.

A Tax may be on income or property or business but a tax cannot be levied for a service rendered by Government. The Government impounds water at its own cost, it takes the water to the field and then it is given to the beneficiaries. Therefore, to say that it is a tax is not proper. On the other hand, we should call it a rate or fee or cess in lieu of some service rendered by the State Government.

In clause 4, I see that "No person shall construct, control or maintain wholly or partly any reservoir, tank or well without the permission of the.....". Under this no one can construct a well. I am surprised at this provision. I happened to go through the Mysore and Bombay Irrigation Bills but the restriction in respect of wells is not contained there. It might be that there are wells by the side of the canals or rivers which have superficial flow and because they are near such canals or rivers, they may get percolated water. We can then justify and prevent construction of wells nearabouts.

Sri VEERENDRA PATIL.—The Hon'ble Member may refer to the proviso to clause 4. Previous sanction is not necessary for certain classes of wells notified by Government.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Why should Government take the trouble of specifying areas and other things. We can put it the other way round and say "Provided that the previous sanction shall be necessary in the case of such class of wells as the State Government may by notification specify in this behalf". But a general statement is made here and the Government is taking powers to classify areas. That is not proper. As it is, too much powers have been given to the Irrigation Officers. I also think formation of advisory bodies have become out-of-date and we should not think on those lines when we are creating local bodies with decentralised powers. If any advice is at all needed that can be obtained from the Zilla Parishads, which would come into existence in the near future.

(SRI ANNA RAO GANAMUKHI)

This requisition of able-bodied persons for compulsory work should be examined. This clause is found in other irrigation acts also. It should be examined whether it is in accordance with the spirit of the Constitution. Able-bodied persons also includes persons who are minors.

Here, I should say, if an able-bodied person is absent from the village then others will be taken. And if he is reluctant, then what work could a reluctant person be expected to do? I do not think he will be useful. Therefore, those who do not come or those who are not willing to come, they must give certain wages that have been provided and on that wages, other people should be employed. This has been contemplated even in the development side where the villagers have done some work by utilising the defence labour banks in each village. Therefore, I think this should be adopted. I am not certain whether would be in consonance with the spirit of the Constitution.

With these remarks, I feel that this Bill should be referred to the select committee in the first instance. To bring it perfectly in order, it would be very good if an irrigation commission is appointed and their recommendations taken so that we may not incur any loss at least on account of these irrigation works in our State which we are saying at every stage. Government is also compelled to bring in measures either to a rise a new levy or tax or raise the rates of the existing tax. In either case, we have to do it because of the short-falls under the third plan and the resources position of the State.

Hence, Sir, I feel that the whole thing should be rationalised by either setting up an irrigation commission or referring this Bill for the present to the Select Committee and then consider any amendments that may be necessary. One thing is certain that an irrigation must be set up and its recommendations obtained so that in future, we may formulate a policy and proceed ahead. Thank you.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪಟ್ಟಯ್ಯ (ಮೈಸೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಬಂದಿರ ತಕ್ಕ ಮಾನವ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹುಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಎಳೆದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಎಂದು ರೈತರ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಹಾಕಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಮೆಮೋರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಜವಾದ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 23,000 ಕೆರೆಗಳಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಗಾಗಿ ಇದರೊಳಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ನೋಡುವಾಗ ಹನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗೆ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಸುಮಾರು 66 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಂದಂತವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. 1947 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇವಲ ನೂರಕ್ಕೆ ಏಳು ಭಾಗದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿತ್ತು. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸರ್ಕಾರ ಬಂದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಶೇಕಡಾ ಏಳರಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ

ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರ, ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ಈಗತಾನೇ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಣ್ಣ ರಾಯರು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ ತೊಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಗರಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಆದಳಿತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಯದೇ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನಿಸಿತು. ಅಂತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ದಂತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅವರೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಶ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಕೇವಲ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲವಾದರೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರೊಳಗೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಅವಧಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಾವು ಮರೆಯಬಾರದು 16-17 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆದಳಿತ ನಡೆಸಿದ ಸರಕಾರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸರಕಾರವಾದರೂ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಪಕ್ಷ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ರಿಪ್ಟೆಕ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಣ್ಣ ರಾಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಆರೇಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ-ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ವೆಚ್ಚ ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೂ 20-25 ಕೋಟಿಯ ವರೆಗೆ ಹಾಸಿ ಹೋಗಿದೆ. ತಮಗೂ ಗೊತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಜಾನೆ ಯಲ್ಲಿ 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಣವಿತ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಕಿ ರಾಧ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಧ ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನು ವುದನ್ನು ಅವರೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟಿನಂತೆ ನೋಡಿದರೆ, ಕೇವಲ ಒಂದೂಮುಕ್ಕಾಲು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ತರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಬಡ್ಡಿದರ ಶೇಕಡಾ ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಐದರವರೆಗೆ, ಎಂದರೆ, ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 2-2½ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಷ್ಟ ವಾಗುತ್ತದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದ ಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಕೇವಲ 90 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಭೂಮಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ ಉಳಿದ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯವರ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಂಟೆನ್ಸ್ ಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿನಲ ಎಕ್ಸ್ ಪೆಂಡಿಚರ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಕಾಲುವೆ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತಿರವರೆ ಲಕ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾದರೆ ನಿಮಗೆ 66 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ವಿಚಾರ. ತಾವು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು 9 ಲಕ್ಷ. ಸುಮಾರು 11 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಎಕರೆಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಸುಸ್ಥಿರವಂತೆ, ನಿಮಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸುಮಾರು 60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೋರಾಂಡಂ ಮೇಲಿಂದ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬಹುದು.

5-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಲೆರೆಂಡ್ರ ಸಾಟೀಲ್.—9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಚಾರ್ಜಸ್.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ.—ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆದಾಯದ ಕಡೆಗೇ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವಿರುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚಿದೆ, ಹಣವೇಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಇಂಥ ಸ್ವೀಕಾರಗಳನ್ನು No loss, no profit basis ಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದು ಉಪಯುಕ್ತ ಎಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ.

ಹೇಜು 4 ಮತ್ತು 5 ನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಫೀಸರು, ಪಜೀಲ, ತಹಸೀಲ್ ದಾರ್, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್, ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್, ಅವರ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ 5-6 ಜನಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಒಬ್ಬರಂತೆ ತಡೆಯಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಇದರಿಂದ ಅವನು ಸಹಾಯ ಪಡೆಯು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ)

ವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಹಿಂದಿನ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಈಗಿನದಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ? ನೀವು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಏನು? ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭೀನರುಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದು ಆಡಳಿತ ಮಾರ್ಗ ನಡೆದಿರುವಾಗಿದ್ದು, ರೈತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಆದಷ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಪೇಜ್ ಆರರಲ್ಲಿ ಇರಿಗೇಶನ್ನು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ, ನೀರು ಕೊಡುವ ಕಾಲ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಿಜವಾಗಲೂ 3 ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಅನಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೇಸಿಗೆಕಾಲವಿರಬಹುದು. ನೀರು ಬೇಕಾದ ಕಾಲಕ್ಕೂ, ನೀರು ಕೊಡುವ ತಾರೀಖಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಕೂಲಂಕಷದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಕ್ಲಾಜು 16 ರಲ್ಲಿ land acquire ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲೆಯೇ ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ (2) ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಪನ್ಯೇಷನ್ wet land ಗೆ, 100 times the land revenue, and dry land ಗೆ 200 times ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈಗಿನ ಜಮೀನು ಬೆರೆ ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ರೈತ ಕದುತ್ತಾನೆ, ತಕರಾರು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ wet land ಗೆ, 200 times, dry land ಗೆ 400 times the land revenue ಕೊಡುವಂತೆ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ನಾವು ಫೀಲ್ಡ್ ಚಾನಲ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, ರೈತನಿಗೆ ರಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಕವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಂಪನ್ಯೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಂಪನ್ಯೇಷನ್ ಕೊಡಿರಿ ಎಂದರೆ ಏನು ಅರ್ಥ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ.—ಈಗಿನ ಧಾರಣಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ.

ಕ್ಲಾಜು 22ರಲ್ಲಿ, the Irrigation Officer shall either permit the applicant to use the field channel or declare him to be a joint user thereof ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ.

ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ಲಾಜು 26 ಕೂಡ ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ.

ಕ್ಲಾಜು 41ರಲ್ಲಿ, urgent workಗೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವನಿಗೆ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ತಡೆಯರಾರದು; ಇದನ್ನು ಶೇಕಡ 50 ಎಂದು ವ. ಡಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಲಾಜು 44ರಲ್ಲಿ 5 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸಿಸ್ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನು no loss, no profit basis ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ತಾವು ಎಷ್ಟು ಹಾಕಿದರೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ? ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಚಾನಲ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಸ್ಲಾಸಸ್, ಡ್ರೇನೇಜ್ ವರ್ಕ್, ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಏನು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ರೈತ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಈ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಲಾಹ ವೆರ್ಕ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ.—ನಿಮ್ಮ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಡಿವಿಜನ್‌ನವರೇ ಇದನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ additional establishment ಇಲ್ಲ ಎಂದು Financial Memorandumನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ additional expenditure ಏನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಸ್ಲಾಸಸ್ ಹೋದರೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವುದು, ಟ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ವ ತುಂಬಿದರೆ ಡಿಸಿಂಟ್ ಮಾಡುವುದು, ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಂಟೆನ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು, ಇವಕ್ಕೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬರ್ಚ್ ನೀವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸೂಪರ್‌ವಿಷನ್ ಮತ್ತು ಎಸ್ಕಾಬ್ಲಿಶ್ ಮೆಂಟ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಬೇರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಟ್ಯಾಂಕ್ ಕೆಳಗೆ, ಇರಿಗೇಶನ್ ಚಾನಲ್ ಕೆಳಗೆ, ಮೆಣ್ಣು ಮುಟ್ಟಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲರ ಬರ್ಚ್ ಎಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೋ, ಅಷ್ಟು ರೈತರಮೇಲೆ ಹಾಕಲು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರೋ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ.— ಸರಕಾರ ಇದುವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಈಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ, ಮತ್ತೆ ಈಗ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ತಾವು ಹಾಕಿದ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡದೆ ಕೈಎತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಲು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಹಾಗೆ, ಇದನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆದಳತ ಕೆಲಸಮೇಲೋಗರ. Agricultural production ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅದರಿಂದ ಅದಾಯವೇನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೂ ಸರಿಯಾದ ಅಂಕಿ ಅಂಶವಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ 5-6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸುಂಕ ಜನಗಳಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಇದ್ದೀರಿ. ಮೈಸೂರು ನಂಸ್ತಾನದ ಜನ ಬಲು ಮೂಕ ಜನ. ಎಷ್ಟು ಹೊರೆಯನ್ನಾದರೂ ಹೊರುತ್ತಾರೆ; ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನಾಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಾದರೆ, ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸುವರು. ಆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟಾದರೂ ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹೊರುವ ಜನ; ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಜನ. ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಅಬ್ಬ ಬಾ, ನಿಮ್ಮ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಮತ್ತು ಪನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಕ್ಯಾಜುಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನೋಡಿ ಕೊಂಡರೆ, ಹೆದರಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕ್ಯಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಠಿಣ ಸಜ, ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಜುರ್ರಾನ್, ಇನ್ನೊಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಠಿಣ ಸಜ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಜುರ್ರಾನ್, 2 ತಿಂಗಳು ಸಜ, 500 ರೂಪಾಯಿ ಜುರ್ರಾನ್. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ, ನೀವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ ಅನ್ನುವುದನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನೀವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗಬಾರದ ಹಿಂಸೆ ಆಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರಿದ್ದ ನೋವುಗಳನ್ನೂ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಈ ಪುನೂಲೆಯನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).— ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಮಾಡಬೇಕಾದುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನೋ ಬಹಳವಿತ್ತು. ತಾವು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೂ ರೈತನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ, ರೈತನಿಗೋಸ್ಕರ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಪುನಃ ಈ ಪುನೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ betterment levy, ವಾಟರ್ ರೇಟ್, ರೈಲ್ವೆ ಸೆಸ್ ಎಲ್ಲ ಸೆಸ್ ರೈತನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು maintain ಮಾಡಲು ಜನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವ ರೀತಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇತರ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಹಾಗೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು: ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ cultivationಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಭೂಮಿ ಬಹಳ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು. ಇದೇ ರೀತಿ ಇತರ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಖಾತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ದಿವಾನರು ಇದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು 8-10 ಖಾತೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಲಿಸಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಲಂತ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು, ರೋಡ್ ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬರು, ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು, ಓಗ್ಗೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಡ್ಡುಕಟ್ಟು ಬರಬಹುದೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಾಯಕ್ಕೆ ತರುವ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲ್ಲ. ನೀವು ರೈತರು ತಕರಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನೀರು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

Land Acquisition Actನ 17ರ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟವೇನು? ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಅಡಿ ಜಾಗಕ್ಕೆ, ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ತಕರಾರು ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ನ್ಯಾಡೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ಇದರಿಂದ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ಒಬ್ಬ ರೈತನೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಇದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಇದುವರೆಗೂ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀವೆರ್ವ್ ಒಂದೊಂದು ಎಕರೆಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಕೆರೆಗೋಸ್ಕರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ)

ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವ ಹಣವೆಷ್ಟು, ಅದನ್ನು ರೈತರ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ವಸೂಲ್ಯಾದುತ್ತೀರಿ ? ಕೆರೆಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಸೂಲ್ಯಾದದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಐದೈದು ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ವಸೂಲ್ಯಾದಿದರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಲೆರೇಂಧ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಒಂದು ಕಾಮಗಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು maintenance cess ಎಂದು ವಸೂಲ್ಯಾದಲು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಎಕರೆಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ರಾಧ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಎಕರೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸಹಿತ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಏನು maintenance ಖರ್ಚು ಬೀಳುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ನಾವೂ ನೀವೂ ಕೂಡಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾದರೆ ವಸೂಲ್ಯಾದಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕಂದಾಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲ್ಯಾದತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ನಮಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲೆರೇಂಧ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—Maintenance ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ರೈತರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ 23 ಸಾವಿರ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಎಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿ ಆಗಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದೊಂದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನೀವು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಸದಸ್ಯರು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಬಂದು ಅದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನುನ್ನು ತಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಮೂರು ಜನ ಈ ಪಾತೆಯನ್ನು ಪಹಣಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟು ಕೆರೆಗಳವೆ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಸೇನೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ತಾವು ಅಡಳಿತ ಹೇಗೆ ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆರೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ? ನೀವು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಕೈರಾಸಕ್ಕ, ವೈಕುಂಠಕ್ಕ ಹೋದಿರಿ !.....

ಶ್ರೀ ಎಲೆರೇಂಧ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಕೈರಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ತಿರುಗಿ ವಾಪಸು ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಕೈರಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗರೆಲ್ಲ ನೋಡಿ, ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗರೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿ ಹೊಂದಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅದ್ವೈತರೇ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೂ ಕೈರಾಸಕ್ಕೂ ದಾರಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ?

ಸಭಾಪತಿಯವರು.—‘ಕೈರಾಸ’ ಮತ್ತು ‘ವೈಕುಂಠ’ ಗೆಸ್ಸೆ ಹೌಸ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣನಿದ್ದಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಎಂಥೆಂಥ ವೈಭವಗಳಿವೆ, ಇಹರೋಕ ಗಗಳ ಮೆರೆಯುವಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿವೆ. ಅಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ವಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಅಲ್ಲ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ನೀರಾವರಿ ವಿಷಯ ನೋಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೋಗುವವರು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಇಹರೋಕವನ್ನು ಮರೆತು ಪರೋಕ ದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆರೆಗಳು, ಹತ್ತು-ಎಕರೆಯೊಳಗೆ ಅಷ್ಟು ಕಟ್ಟು ಇರುವ ಕೆರೆಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಜೋಡಿಸುವವರು ಮಾಡಬೇಕು, ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಓದನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾರೇ ಮಾಡಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡುವವರು ಯಾರು? ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲರುವ ಕೆರೆಗಳ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲ blue-print ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡರಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ದೇಶದ ನೀರಾವರಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಪೂರೈಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೇ ಸಮ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲ ನೋಡಿದ್ದೇ. ಮಾವಾಗ ನಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೆಂಬರರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಆದರ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲ ಹೋಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಸಾಧನವಿಲ್ಲದ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತತ್ಕಾಲಿಕ ಕಾರ್ಯಾಗತ ವಾಯಿತೇ ಎಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

ನೀರಾವರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವ ಸರ್ಕಾರ ನಾನಾ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ತೆರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಎಂಬತ್ತು ಭಾಗ ರೈತರ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ? ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ building grant ಕೊಡಲು local contribution ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದಲು ಶಾರಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಅದು ರೈತನ ಮುಖೇನ ಅಗಬೇಕು. ರೈತನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನಿಂದ ಅಗುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅನ್ನ ಮತ್ತು ವಸ್ತ್ರ ಒದಗಿಸಲು ದುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೊರ ಬೀಳುವಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ tax ಹಾಕುವುದು ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತಿ ಶ್ವತ್ತು ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆದರ ಅರ್ಥವೇನು? ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಬೇಕು. ಗೊರೂರು ಆಣೆಕಟ್ಟೆ ಇಂಥವು ನಮಗೆ ಹೊಸದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಕಾಲದಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಆಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೀರಿ. ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬಂತು, ಆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಹೋಯಿತು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಂದರು, ಜಾಗ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಬಂದರು ಮತ್ತೊಂದು ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅವರ ಜಾಗವೂ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುವವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಜಾಗ ಹುಡುಕಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಬಾರದು. ನೀರಾವರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ, ದಿಟ್ಟತನದ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀವು ಯುವಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು weak ಆಗಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಗೆ ನಾನೇ ಬರಬಹುದು, ನೀವೇ ದಿರಬಹುದು, ಯಾರಾದರೂ ಬರಬಹುದು. ಯಾವ ಏಜೆನ್ಸಿಗಾದರೂ ವಹಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಆದರೆ P.W.D.ಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರಿ ಮಾಡಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಂಬಂದಿ ಬಿದ್ದರೆ ತೀರ್ಥ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಈ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. ಜನ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಎಂಥ ಪ್ರವಾಹ ಹೊರಟರೂ ಕೂಡ ಯಾರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅನೇಕ ಕಡೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನೀರಾವರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಏನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ವಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎನ್. ಜಿ. ಒ.ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ನೌಕರರುಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸಂಬಳ ಪಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿ ಎಂಬ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ರೈತನಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಅಗಲ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನಲವತ್ತು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯಿವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಜವಾನಗಿರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಧಾನಲ್ಲಿ ಕಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಹಿರಿಯರನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಜಮೀನನ್ನು ಮೊದಲು ಅಕ್ಕರೆಯೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ; ಇದು ಬಹಳ ಸಾಧುವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಂಥ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಸರ್ವಮಾ ಷುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೊರದೇ ಇತರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶತೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥಾ ಜನೋಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಡ್ಡಿಬರಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗಳಾಗಬಹುದು.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರತ್ಯಧಮವಾಗಿ ಕೆರೆ, ಅಣೆಕಟ್ಟು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟರಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಇರುತ್ತದೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಮದಲ್ಲಿ 100 ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿತು. ಈ ದಿವಸ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಬರಲಿ, ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕೆರೆ ಕೆಳಗೆ ಈ 300 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ ನವರೂ ನಾನೂ ಒಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಅದರ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಲ್ಲ 230 ಎಕರೆಗಳಿದ್ದರೆ ಹಾಲಿ ಆ ಕೆರೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇಂದು 500 ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕೃಷ್ಣವಾದ ಕಿವ್ವಾಸಿಟಿ ಗಿಂತ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಳೆಗೆ ಅಭಾವವಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೈಡ್ರೋಲಿಕ್ ಮೇಲೆ ಬೇಸಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತನಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಇತ್ತ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಹೀಗಾಗಬಾರದು. ಕೆಲವು ನೀರಿನ ಹಕ್ಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಗರ್ ಹುಕುಂನಿಂದ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಟಿ.ಟಿ. ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ 2-3 ವರ್ಷ ಟಿ.ಟಿ. ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹತ್ತು ಎಟಾರಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ಭೂಮಿ ಸಹ ನೀರಾವರಿಯಾಗುವ ಸಂಭವಗಳಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆರೆ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಭೂಮಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ದೊರೆಯದೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸಾರ್ವ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬದಲಾಯಿಸಬಾರದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಬಗ್ಗುವಂತಹದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರಬಹುದು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಳೆಗೆ ಸಹಾನಿರು ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭವಾಗಿರುವಾಗ ಕೆಲವು ಅಂಥಾ ಕೆರೆಗಳಿವೆ, ಈ ದಿವಸ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ವಾರಸೇ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆಯೇ ಮಳೆಹೊಯ್ದು ಒಂದೇ ದಿನವಲ್ಲ ಕೆರೆಗಳಿಲ್ಲ ತುಂಬಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೆರೆಯ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಯನ್ನು ನೀರು ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ಭತ್ತದ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೂ ಬೆಳೆ ಕೈಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೂ ಬಹಳ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ನಾವು ಕರ್ನಾಟಕ ನೋಡಿದೆವು. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅಕಾಲ ಭತ್ತ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳಿದೆವು. ಆದರೂ ಅವರು ಭತ್ತದ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಭತ್ತ ಹಾಕಬಿಟ್ಟರು. ಈಗ ಆದಿರಾ ಹುಳ ಬಿದ್ದು ಸುಮಾರು 500 ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಸುಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ವಹವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆವಶ್ಯಕ. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಇಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ತಜ್ಞರನ್ನು ಹಾಗೂ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೂ ವಾಟರ್ ರೇಖೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ್ಗೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉನ್ನುವಾ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಮೊಬಲಗು ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಡತನ ಬಡತನಗಳನ್ನು ಆ ಮೊಬಲಗು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಳು ತೆಗೆಯುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೈತರೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆತ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀರನ್ನೂ ಸಹಾ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಚ್. ಮಾದಪ್ಪಗೌಡ)

ಹಿಡಿತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜಮೀನು 24 ಗಂಟೆಯೂ ನೀರಿರಬೇಕೆಂದು ನೀರನ್ನು ವೃಥಾ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೊಕಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ನಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಇಲಿ ಗಳು ಬರಾಮಾಡಿ ನೀರು ಸಾರಾ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಡೆ ಸರಹದ್ದಿನ ರಸ್ತೆಗೆ ನೀರೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರುವ ತ್ವರಿಗೆ 6 ತಿಂಗಳು ಸಜಾ ಮತ್ತು ಜುರಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರುಪಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೂ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇಂಥಾ ಪೋಕೋ ಜನರಿಗೆ ನಾವು ಕಾನೂನು ಸಡಿಲ ತೋರಿಸಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮರುಕ ತೋರಿಸಬಾರದು.

ಇನ್ನು ನೀರಾಸರಿಗಾಗಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಾವಿ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯದೇ ಹೋದರೆ, ಬೈಲು ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಬೆಂಗಾಡಾಗಿರುವಂತಹ ನಮ್ಮ ಪದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸಹಾಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಗದಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸೂಕ್ತ ಕಂಡ ಕಡೆ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಕೆರೆ ಕೋಡಿ ಮೇಲೆ ನೀರು ಹರಿದು, ಕೆರೆಗೆ ಅಪಾಯ ಬಂದು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲರೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ನಿಂತು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಒಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆರೆಯುಳ್ಳ ಕೆರೆಯನ್ನು ಘಟು ತಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಈಗಿನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆರೆ ಒಡೆದು ಹೋದರೆ ಇಷ್ಟು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಜಿನಿಯರ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲಸ ಸರಕಾರ ಮಾಡಲಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಮನೋಭಾವವೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹತ್ತಾರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಗಳು ನಾರಾಗಳು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವವರನ್ನು ಬಲವಂತವಿಂದ ಅವರಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಲವಂತ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ನಿನ್ನೆ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ ನೆರೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಾರಾದರೂ ಹಗಲು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ದರೆ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಾಸ್ತಿ ಕೂಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸೆಂಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೂಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೆಲಸಗಳೂ ಬೇಗ ಆಗುತ್ತವೆ. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಇವರು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಹಿಸುವುದಾದರೆ ಬರೀ ಭ್ರಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಆಧಾರದ ಸರಕಾರವು ಕೈಯಿಟ್ಟದ್ದರೆ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಮಾಡು ವುದರಿಂದ ಬರೀ ಒಂದು ಭ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಈ ಟ್ಯಾಂಕುಗಳ, ಧಾನಪ್ಪಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಬೇರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಅಫೀಸರು ಎಂದು ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲರೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ರೈತರು ಮತ್ತು ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ ಎಕ್ಸ್ಟೆನ್ಷನ್ ಡವ್ನಿ ಅಫೀಸರು ಇವರುಗಳೂ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂಥಹ ಬತ್ತಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಂತಹ ಬೆಳೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಮಾದರೂ ಕೆರೆ ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಇವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿರುವ financial memorandum ನಲ್ಲಿ

“It is proposed to take over the maintenance of tanks gradually and over a period of years.....”

ಎಂದಿವೆ-ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದಾಗುತ್ತದೆ? ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ವಸ್ತಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನೇ ಬರ್ಕಾಗಲಿ, ವಿನೇ ಕೊಂದರೆ ಬರಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಡ್ಯೂಯರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಇಲ್ಲದವ ಎಲ್ಲ ಮೇಜರು ಹಾಗೂ ಮೈನರು ಕೆಲಗಲನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸೋದಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀರಿಗಂಟಿಗಳಿಂದ ರೈತರಾದ ನಾವು ನೋವು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಂದು ಹೊರೆ ಭತ್ತ ಹುಲ್ಲು, ಕಾಳಿರುವುದು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಕೊಳಗದಷ್ಟು ಭತ್ತ ಎಂದು ಈಗಲೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಹೊರೆ ಭತ್ತ ಎಂದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಸೇರಿನಷ್ಟು ಭತ್ತ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಒಟ್ಟು 25 ಸೇರು ಭತ್ತ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ 25 ಸೇರು ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಈಗಿರುವ ಮಾರ್ಕೆಬ್ಬರೇಟು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮಗೇ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇ ತಿಳಿದಂತೆ ಪಾರ್ಸಿ, ಪಂಗಡಗಳಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆ ದಾಟ ಬದಿದಾಟಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವೇ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವೇ ಒಂದು ವೈವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಅವರ ಭೂಮಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಂಚಿ ಎಲ್ಲ ಜಮೀನಿಗೂ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಮ್ಮ ರೈತರು ಯಾರೂ ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಣ್ಣು ಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಿಗಳಿದ್ದರೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ವಿನಾದರೂ ಬದರಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರವಾದಿ ಬರಲಿ. ಬದರಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಪಾಸು ಪಡೆದು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನನ್ನ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಾದಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ವಿಸಿ ನನ್ನ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

MR. SPEAKER.—Some of the members have reported to me that there is mosquito nuisance in the Hall. I am sorry members did not mention it previously. I am issuing instructions that the Hall should be sprayed D.D.T. three hours before we sit in order to avoid such nuisance. Let us see how it works.

I think we will have the half an hour Debate fixed for today on next Wednesday.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ (ಗಂಡನಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಿಲ್ಲು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದೆಕಾದರೆ High Power Irrigation Committee ಎನ್ನುವ ಒಂದು ತಜ್ಞರ ಕಮಿಟಿ ನೇಮಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು, ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡತಕ್ಕವಾಗಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದುವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾನೂನುಗಳ ವಿಭಾಗದವರು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈವಾಗ ನೀವು ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಲು. ಒಪ್ಪು ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ತಂದ ಬಿಲ್ಲು ಅಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಲು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ಲು. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಜನಗಳ, ಬದವರ ಬಲ್ಲಿನರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಿರತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲು. ಇದು ಮದ್ದನ್ನು ಹೇಯುವ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ತಕ್ಕ ಉಪಕರವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಬಿಲ್ಲು ಅದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಬರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಹದಾಪಕಾರ, ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ (ಮುಂದೆ ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ) ಕೆಲವು ಕ್ಷಾಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೂ ಕಷ್ಟ, ಇಟ್ಟರೂ ಕಷ್ಟ, ದೀರ್ಘವಾಗಿ, ಆಳವಾಗಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಇದು ತಜ್ಞರ ಮುಂದೆ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ನಿಧಾನವಾದರೂ ಪರಿವಾಗಿಲ್ಲ. ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವ.ತ್ತ. ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಇದರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬಿನ್ನ ಕಾಣುತ್ತದೆಂದರೆ ಚೀಫ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಫೀಸರ್ ಅನ್ನುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಡೆಫಿನಿಷನ್, ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಇದಕ್ಕೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಪೇಜ್ 4 ರಲ್ಲಿ Irrigation Officer ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ.—Land holder, owner, occupier, patel, ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಇದೆ, ಅದರ Chief Irrigation Officer ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಕೃಪೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—Chief Irrigation Officer ಅನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ.—ಆ Irrigation Officer ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೇ ಒಂದು comprehensive definition ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ He is almost a dictator in this Bills ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪವರ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನು 8ನೇ ಕ್ಲಾಜಿಗೆ ಬಂದರೆ, any person may enter upon any land adjacent to or in the neighbourhood to prevent accidents. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಲಾಂಡು ಅಂತ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಲಿಮಿಟ್ ಇಲ್ಲ. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಕ್ರಮಿತರ ಆಧಿಪತ್ಯವು ಬಂದು ಜನಗಳು ಅದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂಪರ್ವೈಸರುಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿದ್ದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದರೆ, ಅವರೂ ಮುಂದು ಪೋಕರಿಗಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮರಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ನಷ್ಟ ಮಾಡಬಹುದು, ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಬೇಕಾದ ಹಂಚು, ಗಳಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಜನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲರಂತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನುದಾರರ ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಕೆರೆ ಅಥವಾ ಇರಿ ಗೇಷ್ ವರ್ಕ್ ಒಡೆದು ಹೋದಾಗ ಅಥವಾ ದೃಷ್ಟಿಮೇಷ ಅದಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಪಡಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಗಳ, ಮರಗಳು, ಮಣ್ಣು ಮುಂತಾದುವನ್ನು adjacent ಅಂದರೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಜಮೀನಿನಿಂದಲೇ ಏಕೆ ತರಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. adjacent ಮತ್ತು neighbour hood ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಿಂದ omit ಮಾಡಬೇಕು.

ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಾವು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರುಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುತ್ತಾ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ಇರುವ ಸಂವೇಶ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಲಪ್ಪರು ಯಾರಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಕಡೆ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ನಿರ್ವಾಹಣೆಯಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನೂ ನ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಕ್ಯಾಜು 16 ರಲ್ಲಿ ಫೀಲ್ಡ್ ಚಾನಲ್ಲಿಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವಾಗ ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು wet land ಗೆ 100 times the land revenue, dry land ಗೆ 200 times the land revenue ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ತಮಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇದು ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಕಂದಾಯ. ಈ ಕಂದಾಯ ಕೇವಲ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿದೆ. ಬುಡ್ಡಿಯಾದರೆ 1—2 ರೂಪಾಯಿ, ತರಿಯಾದರೆ 3 ರಿಂದ 5 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟೋ ಜಮೀನಿನ ಬೆರೆ ಸಾಕಾರಾರು ರೂಪಾಯಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಾಯನ ಕಾಲದ ಕಂದಾಯವಿದ್ದೂ, ನಾವು 100 times compensation award ಮಾಡಿದರೂ, it is criminal on the part of the Government to do. so

ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಹೇಳುವುದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮಗಳಲ್ಲದೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಾದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವ ಮೂರ್ತಿ. —Difference of opinion ಇದ್ದರೆ, ಸತ್ಯ ಯಾವುದು ಎಂದೂ ಯಾವುದು ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇವತ್ತು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯೂ ಹಿಂದಿನದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ತರಹ ಕಾಂಪನ್ಸೀಶನ್ ಲಮಿಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಅಲ್ಟರ್ನೇಟಿವ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ, ಅದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಕ್‌ಗಳು ಒಪ್ಪುವುವಾದರೆ, ಬೇರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಿ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ, ಆ ಪಾರ್ಕ್‌ಗೂ ಜಮೀನು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಈ alternate suggestion ಅನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ದುಡ್ಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನಾದರೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಾವತಿಶನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

17 ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“17. Such acquired land to remain as property of Government.—On possession of the land being taken, the Irrigation Officer shall fix the boundary marks in the prescribed manner, and thereupon ownership of such land shall vest in the State Government.”

6-00 P.M.

ಈ ರೀತಿ ಆರ್ಟರ್ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಬಂದಿದೆ. ರೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಜಮೀನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಂಧರಿ ಗುರ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ index of land ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು in corporate ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಅದು ರಿಸರ್ವ್ ಜಮೀನು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವಂಥ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು.

ಕ್ಲಾಜ್ 18 ರಿಂದ 22ರ ವರೆವಿಗೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲೆ ಅಥವಾ ಕಾಲುವೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬೇಕಾದರೆ ಅವರು apply ಮಾಡಿ ಪರ್ಮಿಷ್ನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರೇ ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿಯಾಗಿ ವಹೂವನ್ನು ಭೂಕಂದಾಯದ ಬಾಕಿಯಂತೆ ವಸೂಲ್‌ಗೊಂಡಲು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅಂಥ ಕಾಲುವೆಯೊಳಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ತುಂಬ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರರುತ್ತಾರೆ. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಾದರೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ವೈರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ಕಾಲುವೆಗೆ ಆರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಕಾಲುವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜಗಳವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಪರ್ಮಿಷ್ನ್‌ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ತೆಗೆದು ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ field channel ಎಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಜಮೀನು ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಎದೆ ಎನ್ನುವ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಬರ್ಚನ್ನು ಜಮೀನು ಮಾಲೀಕರಿಂದ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಸೂಲ್‌ಗೊಡಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಒಬ್ಬನ ಕನರಿಗೆ-ಮೊದಲುಕೊಟ್ಟ ಆನಂತರ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಜಾಯಿಂಟ್ responsibility ಕೊಡುತ್ತೇವೆವು ಎಂದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಅಥವಾ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ chapter ನ್ನೇ condense ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

28ನೆ ಕ್ಲಾಜಿಗೇಬಂದರೆ temporary water rate ಮತ್ತು permanent water rate ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ temporary water rate ಅದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಹಾಕಿ ಅಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಒಬ್ಬ ರಾಯನ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷವಿದ್ದುದನ್ನು ಆರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಕೀಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜಮೀನಿಗೆ ಒದಗಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ you have got technical data. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಜಮೀನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾವ measurement ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನ ಆಗಿ ಇಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರರು ಐದು ವರ್ಷ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಆದರೆ ಆರನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದ confirm ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದರೆ ಐದುವರ್ಷ ಕಾಲ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಐದು ವರ್ಷ ಚಿಪ್ಪೊರರಿ ರೇಖನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ಮೇಲೆ ಖಾಯಂ ರೇಖನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲೇ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ನೀರು ಕೊಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆರು ವರ್ಷ ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆರನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು permanent water rate ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಲಾಜ್ 28 (5) ರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. Land Revenue Act ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಅವನು ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ single water rate ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು double the difference between the wet assessment and dry assessment ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರೆ single water rate ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ not less than ten times and not exceeding thirty times ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, emergency ಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದರೆ ಇಂಥ ಕಠಿಣವಾದ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದಯಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಸರವಾ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಕ್ರ ದೃಷ್ಟಿ ಪಾಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೆ ಅವನು ಮೆಚ್ಚುವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮನೆ ಹಾಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಇದು. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ land revenue code ನಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾಲ್ಕು ರಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತರಿಂದ 30 ರಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. This is not on scientific basis. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಎರಡರಷ್ಟು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹಾಕಿ, ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ಕ್ಲಾಜ್ 31 (2) ರಲ್ಲಿ

"If, in accordance with a decision of the Irrigation Officer under sub-section (1) any land entitled to supply of water under the irrigation work is not supplied with water, the holder of such land shall be liable to pay only the dry assessment of such land."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ತೋಟತಳವಾರರು, ಪಟೇಲರು ಇವರಿಗೂ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಜಗಳ ಬಂದರೆ ನೀರನ್ನೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧೀನಸ್ಥಗಳು ಶರೀಕಾಗಿ ರಿಪ್ರೇಜೆಂಟೇಟಿವ್ ಮಾಡುವುದು ವಿಧಾನವಾದರೆ ನೀರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾರದು ತಪ್ಪು ಎಂಬ

ದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದವು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೋಟೀಫಿಕೇಷನ್ ಹಾಕಿದರೆ ಪಶ್ಚಿಮಬೆಂಗಳೂರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ರೈತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು? ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಚೂರೂ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಕೊನೆಪಕ್ಷ 3 ಅಂಕ ಛಾದರೂ ಟೈಂ ಕೊಡಬೇಕು, 7 ದಿವಸ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಯಾಜ್ 33 (ಡಿ) (2) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿರ್ಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ರೈತನಿಗೆ ಅಪಾಯ. ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇವರ ಅಮಿಗೆ ನೀವು ಒಂದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ಯಾಜ್ 34ರಲ್ಲಿ ಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಕ್ಲೈಮ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಒಂದು ವರ್ಷ ಟೈಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದು ಸಾಕು. ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ರೈತರ ಪರವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲ ಪೊಲೀಸರ್ ಅಥವಾ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗಳಾದರೂ ಪ್ರಭಾವ ಬಂದು ಬಡವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

ಕ್ಯಾಜ್ 41ರಲ್ಲಿ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಿಸ್‌ಟೇಕ್‌ನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಒಂದು ಕ್ಯಾಜನ್ಯ ಸಹ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಮತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಡೆ ಇದೆ. 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎಂದು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಎಂದು ಹಾಕುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಇದು ಬಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರೋಫೀಷನ್ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕ್ಯಾಜ್ 44ರಲ್ಲಿ ಮೇನ್‌ಟೆನೆನ್ಸ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಸುಂಕವನ್ನು ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಣ್ಣಾರಾಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ. ಇದನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತ ಎಷ್ಟೋ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ, ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ವಾಟರ್ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್, ವೆಟ್ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್, ಡ್ರೈ ಅಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್, ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿ ಕೊನೆಗೆ ಮೇನ್‌ಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕು? ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸೆಸ್‌ಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಮೇನ್‌ಟೆನೆನ್ಸ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

"The State Government shall levy a maintenance cess at Rupees five per acre per annum on all land in the area..."

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಆ ವಿರಿಯಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿನ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಚಾರ್ಜ್‌ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈತನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನು ಬಂಡಿತಾ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ: ಆ ಅಷ್ಟುಕಟ್ಟು ಜಮೀನಿನ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಯಾರು ಯಾರು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರ ಮೇಲೆ ತಾವು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆಸ್ ಅಂತಾ ಹಾಕಿ ಪನೂರ್ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾರೂ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆರೀತಿ ತಾವು ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ತಾವು ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲ ಬಿಡತಕ್ಕಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಈ ಲಂಚಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಇಲ್ಲ ತಾವು ಒಂದು ಡೆಫೆನೆಟ್‌ನಾದ ಪದವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಇನ್ನು ಕ್ಲಾಜ್ 53ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“Whoever voluntarily and without proper authority”

“(viii) causes or permits any animal to graze or be tethered upon the bank or border of any irrigation work.”

ಹೀಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರೆ ಅಥವಾ ಮೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಆತನ ದನವನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡರೆ ಅವನ ಮನೆ ಹಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

Please remove the words ‘border of any irrigation work’. This conveys an indefinite idea.

ಇಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಡೆಫಿನಿಷನ್ನು ಇಟ್ಟು ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕೆರೆ ನದಿ, ಹೊಳೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಎತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅದೇಲ್ಲವೂ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಂತರೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ತಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಮೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಒಬ್ಬ ರೈತ ಒಂದು ನದಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಒಂದು ಅಪರಾಧವೇ? ಅದುದರಿಂದ ಈ ಕಾಜನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಾದರೆ ಕಡೆಗೆ ಈ ಬಾರ್ಡರ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿ ತಾವು 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದೂ ಸಹಾ ಪೈಂಟಿಫಿಕ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೂ ಸಹಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪದ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ತಪ್ಪಿಗೆ ಇಷ್ಟು, ಎರಡನೇ ತಪ್ಪಿಗಿಷ್ಟು ಮೂರನೇ ತಪ್ಪಿಗಿಷ್ಟು ಎಂದು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ 61ನೆಯ ಕ್ಲಾಜ್ ಪೂರ್ತಿ ಅನ್ಯಾಯ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“Recovery of cost of repairing damage, when the offender is unascertainable. When the person causing any damage, alteration, enlargement or obstruction to any irrigation work without proper authority cannot, after such enquiry as the Deputy Commissioner may deem sufficient, be ascertained or identified, the Deputy Commissioner may, on a requisition from the Irrigation Officer, after giving not less than one month's notice to the holders and occupiers of all lands benefited thereby, and after hearing their representations; if any recover from them as an arrear of land revenue, in such proportion as he thinks fit, the cost of repairing such damage, or of removing such alteration or obstruction.”

ಹೀಗೆ ರೈತರಿಂದ ವಸೂಲಾಗದಿದ್ದು ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಈ ದುಡ್ಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರಿ ನಾಕರದಾರರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಹೇಗೆ? ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ರೈತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನಾರೂಪದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೇನು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ? ಇನ್ನು ದೈವದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದ ಆ ಕೋರಾರ ಚಿನ್ನದ ಗಡ್ಡೆ ಸರ್ಕಾರದ್ದು, ಇತರ ಮೈಸಿಂಗುಗಳಿಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ್ದು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲರತ್ತಾ ನೀವು ಆ ಜನರನ್ನು ಸುಲಗೆ ಮಾಡಿ ನಾಗರಿಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಮಜಾಮಾಡಬೇಕು, ಆ ರೈತ ರಾಸ್ತೆಗೈದಿಲ್ಲದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ನೀವು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಸರಕ್ಕೆ ಕಮಿಟಿಯ

ಮುಂದೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿವಂತರುತ್ತಾರೆಂದು ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ಪಂದನಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House now stands adjourned to meet again at 8-30 A.M. to-morrow.

The House adjourned at Thirty Minutes past Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 14th December 1963.

WD 1813—GPB—900—3-2-1964

V-31^{cc} N63

N64-3-31-85

⑥ 4803